

Univerzita Karlova v Praze

Pedagogická fakulta

Katedra tělesné výchovy

DIPLOMOVÁ PRÁCE

Diagnostika úspěšnosti herních činností hráček české fotbalové reprezentace

Diagnostics of the success of gaming activities of Czech Woman Football
players

Eva Bartoňová

Vedoucí práce: PaedDr. Ladislav Pokorný

Studijní program: Učitelství pro střední školy

Studijní obor: N TV-VZ

2019

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci na téma Diagnostika úspěšnosti herních činností hráček české fotbalové reprezentace vypracovala pod vedením vedoucího práce samostatně za použití v práci uvedených pramenů a literatury. Dále prohlašuji, že tato práce nebyla využita k získání jiného či stejného titulu.

V Praze, 15. dubna 2019

.....

podpis

Poděkování

Velice ráda bych poděkovala vedoucímu své diplomové práce PaedDr. Ladislavu Pokornému, a to především za jeho ochotu, trpělivost a čas, který mi po celou dobu práce věnoval, a byl mi zároveň dobrým rádčem.

ABSTRAKT

Diplomová práce mapuje a porovnává úspěšnost řešení herních činností u hráček české fotbalové reprezentace. Jedná se o diagnostiku osmi odehraných utkání v rámci kvalifikace na mistrovství světa 2019. Daná utkání se postupně odehrála v letech 2017 a 2018. Soupeřkami českých fotbalistek byly celky Německa, Islandu, Slovinska a Faerských ostrovů, s nimiž odehrály vždy dvě utkání. Diplomová práce zjišťuje úspěšnost vybraných herních činností českého družstva jako celku, a dále v těchto činnostech porovnává úspěšnost hráček obranné, záložní a útočné řady.

KLÍČOVÁ SLOVA

diagnostika, úspěšnost, hráč, herní činnost, fotbal

ABSTRACT

The thesis maps and compares the success of solving the game activities of the players of the Czech women's national football team. It is a diagnostic of eight games played in the qualifications for the 2019 World Championship. The thesis investigates the success of the selected gaming activities of the Czech team as a whole, and in these activities it compares the success of defensive players, midfielders and offensive players.

KEYWORDS

diagnostics, success, player, gaming activities, football

Obsah

1 Úvod	7
2 Problémy a cíle práce	9
2.1 Hlavní cíl práce.....	9
2.2 Dílčí cíle práce.....	9
2.3 Problémové otázky	9
3. Teoretická část.....	11
3.1 Teorie fotbalu	11
3.1.1 Historie ženského fotbalu	11
3.1.2 Charakteristika fotbalu	12
3.1.3 Charakteristické znaky ženského fotbalu	13
3.1.4 Základní pravidla fotbalu.....	14
3.1.4.1 Hrací plocha.....	14
3.1.4.2 Pravidla.....	15
3.2 Charakteristika individuálního a týmového výkonu.....	16
3.2.1 Fáze hry	16
3.2.2 Herní činnosti a herní výkon jednotlivce.....	16
3.2.3 Herní kombinace a herní výkon týmu	16
3.2.4 Dovednosti jednotlivce	17
3.2.4.1 Hra bez míče	17
3.2.4.2 Kopy	18
3.2.4.3 Zpracování míče	18
3.2.4.4 Driblink.....	19
3.2.4.5 Přihrávání	19
3.2.4.6 Střelba.....	20
3.2.4.7 Hra hlavou	20
3.2.4.8 Obranné herní činnosti.....	21

3.2.5 Taktika ve fotbale	22
3.2.5.1 Taktika jednotlivce	22
3.2.5.1.1 Brankář	22
3.2.5.1.2 Hráči obranné řady	23
3.2.5.1.3 Hráči záložní řady.....	24
3.2.5.1.4 Hráči útočné řady.....	24
3.2.5.2 Taktika týmu.....	25
3.2.5.2.1 Herní systémy	25
3.2.5.2.2 Rozestavení hráčů.....	27
3.3 Specializovaná příprava na utkání	28
3.4 Výběr hráček do reprezentace	28
3.5 Systém soutěží na úrovni reprezentace.....	30
3.5.1 Mistrovství Evropy	30
3.5.2 Mistrovství světa	30
3.5.3 Olympijské hry	30
3.6 Výsledky českého národního týmu v kvalifikaci na MS 2019.....	31
4. Hypotézy.....	34
5. Metodologická část.....	35
5.1 Použité výzkumné metody.....	35
5.1.1 Analýza statistických dat společnosti InStat	35
5.1.2 Metoda interpretace - grafické znázornění v procentuálním poměru.....	35
5.1.3 Řízený rozhovor s hlavním trenérem české fotbalové reprezentace žen.....	35
6. Výzkumná část	36
6.1 Charakteristika výzkumného vzorku	36
6.2 Popis postupu výzkumu.....	36
6.2.1 Analýza statistických dat společnosti InStat	36
6.2.2 Metoda interpretace - grafické znázornění v procentuálním poměru.....	36

6.2.3 Řízený rozhovor s hlavním trenérem české fotbalové reprezentace žen.....	37
6.3 Výsledky výzkumu.....	37
6.3.1 Analýza statistických dat společnosti InStat	37
6.3.2 Řízený rozhovor s hlavním trenérem české fotbalové reprezentace žen.....	53
7. Diskuze.....	56
8. Závěry.....	62
9. Seznam použitých informačních zdrojů	64
10 Seznam obrázků.....	65
11 Seznam grafů.....	65
12 Seznam tabulek.....	66

1 Úvod

Fotbal – sport, který se stal nejrozšířenější a neoblíbenější hrou na zemi. Důvodů lze nalézt hned několik, ale především zřejmě díky své dostupnosti a celkové přitažlivosti. Není totiž omezený žádnými hranicemi. S velkou vášní jej sledují či hrají muži, ženy i děti jakéhokoli věku, původu nebo vyznání. Přenosy ze zápasů jsou vysílány i v těch nejdlehlších oblastech světa, a právě proto můžeme s trochou štěstí i na těchto místech spatřit budoucí hvězdy, které od útlého mládí kopou do čehokoliv, co alespoň vzdáleně připomíná míč. Začínají na louce, v písku či parku, zkrátka kdekoliv, kde se najde relativně rovná plocha. Branky se vytyčí čímkoliv, co je zrovna po ruce a hra může začít. Samozřejmě jen ti opravdu nejlepší, pro které se fotbal stane doslova smyslem života, jednou okusí atmosféru plného stadionu včetně hluku skandujících fanoušků. Tak silné emoce a vášně, jaké budí fotbal, budeme jen těžko hledat v jiných sportech, ale také v jiných oblastech lidské činnosti. Od počátečního hvizdu se fotbal stává něco málo přes hodinu a půl dlouhou adrenalinovou záležitostí, která ve většině případů končí na jedné straně zklamáním, na straně druhé o to větší radostí. Pro mnohé je fotbal jen hloupé kopání do kulatého nesmyslu, avšak pro ty, kteří někdy zažili pocit ze vstřelené branky či z vítězného utkání, se tento sport stává celoživotní vášní, sportem, který někdy až bere dech. A přestože je dnes vrcholový fotbal čím dál více o penězích, myslím si, že i ty největší fotbalové hvězdy jej hrají právě pro ty nezapomenutelné pocity, pro všechny ty emoce, které s sebou tento světový sport číslo jedna přináší.

I pro mě se stal fotbal celoživotní vášní. Je tomu již dvacet let, kdy jsem obula své první kopačky a jsem přesvědčena, že až sundám z nohou své poslední, zůstanu ve fotbalovém prostředí třeba v pozici trenérky. Jako malá jsem začínala hrát v chlapeckém týmu a neměla jsem zdání o tom, že existuje také něco jako ženský fotbal. Až v pozdějším věku jsem se postupně začala seznamovat i s jinými hráčkami ze širšího okolí a v patnácti se stala členkou dospělého ženského týmu. Tehdy se na nás většina lidí dívala s pohrdavým posměškem – „holky, běžte k plotně“, slyšely jsme mnohokrát. Dnes je situace o něco lepší, máme již početnější hráčskou základu. Není nic neobvyklého, když na hřištích vidíte chlapecké týmy, které mají ve svém kádru dvě nebo tři dívky. Přesto se najdou tací, kteří stále vidí fotbal jako výhradně mužský sport a podobné narážky si ani ve 21. století neodpustí. Úroveň první ligy žen se také postupem let zvedá, ale stále je velký problém ve značné nevyrovnanosti této soutěže. O titul každoročně usiluje pouze Sparta a Slavia, dva týmy, které mají o mnoho lepší podmínky, než ostatní. Logicky si postahují všechny nejlepší hráčky z

republiky a zbytek družstev v lize nemá větší šanci na úspěch. Tyto hráčky pak tvoří kostru české fotbalové reprezentace (pouze tři hráčky hrají v zahraničních týmech). Jelikož je mi toto prostředí dobře známé, rozhodla jsem se navázat na svoji bakalářskou práci a taktéž práci diplomovou věnuji ženskému fotbalu, tentokrát se však zaměřením právě na český národní tým.

2 Problémy a cíle práce

2.1 Hlavní cíl práce

Cílem mé diplomové práce je zmapovat a porovnat úspěšnost řešení herních činností u hráček české fotbalové reprezentace v kvalifikaci na MS (2019).

2.2 Dílčí cíle práce

1. Zjistit a porovnat úspěšnost obranných činností jednotlivce v soubojích hráček české fotbalové reprezentace;
  - 1a) Zjistit a porovnat úspěšnost obranných činností jednotlivce v soubojích hráček obranné řady;
  - 1b) Zjistit a porovnat úspěšnost obranných činností jednotlivce v soubojích hráček záložní řady;
  - 1c) Zjistit a porovnat úspěšnost obranných činností jednotlivce v soubojích hráček útočné řady.
2. Zjistit a porovnat úspěšnost vedení míče a obcházení soupeře u hráček české fotbalové reprezentace;
  - 2a) Zjistit a porovnat úspěšnost vedení míče a obcházení soupeře u hráček obranné řady;
  - 2b) Zjistit a porovnat úspěšnost vedení míče a obcházení soupeře u hráček záložní řady;
  - 2c) Zjistit a porovnat úspěšnost vedení míče a obcházení soupeře u hráček útočné řady.
3. Zjistit a porovnat úspěšnost přihrávání (přihrávek) u hráček české fotbalové reprezentace;
  - 3a) Zjistit a porovnat úspěšnost přihrávání (přihrávek) u hráček obranné řady;
  - 3b) Zjistit a porovnat úspěšnost přihrávání (přihrávek) u hráček záložní řady;
  - 3c) Zjistit a porovnat úspěšnost přihrávání (přihrávek) u hráček útočné řady.
4. Zmapovat a porovnat úspěšnost střelby u hráček české fotbalové reprezentace;
  - 4a) Zmapovat a porovnat úspěšnost střelby u hráček obranné řady;
  - 4b) Zmapovat a porovnat úspěšnost střelby u hráček záložní řady;
  - 4c) Zmapovat a porovnat úspěšnost střelby u hráček útočné řady.

2.3 Problémové otázky

1. Jaká je procentuální úspěšnost řešení obranných činností jednotlivce v soubojích hráček české fotbalové reprezentace?

- 1a) Jaká je procentuální úspěšnost řešení obranných činností jednotlivce v soubojích hráček obranné řady?
- 1b) Jaká je procentuální úspěšnost řešení obranných činností jednotlivce v soubojích hráček záložní řady?
- 1c) Jaká je procentuální úspěšnost řešení obranných činností jednotlivce v soubojích hráček útočné řady?
2. Jaká je procentuální úspěšnost vedení míče a obcházení soupeře u hráček české fotbalové reprezentace?
  - 2a) Jaká je procentuální úspěšnost vedení míče a obcházení soupeře u hráček obranné řady?
  - 2b) Jaká je procentuální úspěšnost vedení míče a obcházení soupeře u hráček záložní řady?
  - 2c) Jaká je procentuální úspěšnost vedení míče a obcházení soupeře u hráček útočné řady?
3. Jaká je úspěšnost přihrávání u hráček české fotbalové reprezentace?
  - 3a) Jaká je úspěšnost přihrávání u hráček obranné řady?
  - 3b) Jaká je úspěšnost přihrávání u hráček záložní řady?
  - 3c) Jaká je úspěšnost přihrávání u hráček útočné řady?
4. Jaká je úspěšnost střelby na branku u hráček české fotbalové reprezentace?
  - 4a) Jaká je úspěšnost střelby na branku u hráček obranné řady?
  - 4b) Jaká je úspěšnost střelby na branku u hráček záložní řady?
  - 4c) Jaká je úspěšnost střelby na branku u hráček útočné řady?

3. Teoretická část

3.1 Teorie fotbalu

3.1.1 Historie ženského fotbalu

Počátek ženského fotbalu je úzce spjat s počátky fotbalu mužského, první zmínky můžeme nalézt již ve 12. století, kdy byla ve Francii hrána kopaná mezi ženami v rámci lidových her. Moderní fotbal v podání žen, který známe dnes, byl poprvé zaznamenán ve Skotsku na konci 90. let 18. století. Kolébkou fotbalu se stala Anglie, kde také v roce 1884 vznikl první fotbalový klub British Ladies Football Club. Velkou zajímavostí je fakt, že první oficiální ženský fotbalový klub vznikl dříve, než se vůbec ženy domohly volebního práva (nejdříve v Norsku v roce 1905) (Fotballady, 2009).

Do povědomí lidí se ženský fotbal dostal v průběhu první světové války, kdy ženy pracovaly podobně jako muži v těžkém průmyslu, a tak rozdíly ve fyzické výkonnosti nebyly až tak extrémní. Ženská kopaná se stávala stále populárnější, což dokazují historické statistiky návštěvnosti utkání (během pěti zápasů přišlo cca 70 tisíc diváků) (Fotballady, 2009). Lze tedy konstatovat, že do roku 1920 byl ženský fotbal stejně populární, jako mužský. Dochován je záznam zápasu týmu Dick, Kerr's Ladies FC, který na stadionu sledovalo dokonce 53 000 fanoušků (Góól!, 2018).

Po roce 1921 však nastal velký zlom, kdy Anglická asociace rozhodla, že pobíhání žen po trávníku za balonem není etické, a tudíž byly všechny jejich zápasy přesunuty na ragbyové stadiony nebo do malých neupravených parků. To mělo ženy odradit od hraní. Přímou otázkou, zda k tomuto rozhodnutí nedošlo z čiré závisti, že se ženský fotbal stává čím dál atraktivnější a populárnější. Proč tomu tak skutečně bylo, je nakonec nepodstatné, ale jisté je, že to byla pro ženský fotbal brzda v jeho vývoji, a to kvůli lidem, kteří milují stejnou hru (Fotballady, 2009).

V roce 1969 došlo k založení ženské fotbalové asociace, která nesla název Woman's FA. V roce 1971 byl zrušen zákaz z roku 1921, a tak se ženy mohly vrátit na trávníky fotbalových stadionů. V tom samém roce navrhla UEFA, aby ženská kopaná spadala pod kontrolu národních asociací. I díky tomu se v sedmdesátých letech minulého století stala Itálie první zemí s (polo)profesionálními fotbalistkami. První zcela profesionální tým pak vznikl v USA. V roce 1992 byla vytvořena první ženská fotbalová liga, a to v dalekém Japonsku. V současné době se hraje několik pohárů, které jsou obdobou pohárů mužských, jako například Woman's EURO, Woman's World Cup, FA Woman's Premier League. V rámci

Olympijských her se ženský fotbal objevuje od 90. let 20. století (Fotballady, 2009). Do dnešní doby se počet národních ženských týmů, které se účastní mezinárodních zápasů, vyšplhal na číslo 176. 80% národních asociací, které jsou členy FIFA, má ženský národní tým. Pro lepší představu, jak je populární ženský fotbal ve světě, uvádím číslo 1,67 milionu registrovaných hráček v USA a 871 000 fotbalistek v Německu (Góól!, 2018).

První neoficiální mistrovství světa, které se konalo v Itálii, vyhrály Dánky, avšak první oficiální světový turnaj se odehrál až v roce 1991 v Číně, kde jej ovládly fotbalistky ze Spojených států, když ve finále porazily Norsko 2:1. Američanky od té doby vyhrály tento šampionát ještě dvakrát (1999, 2015). Prozatím jedinými obhájkyněmi trofeje jsou Němky, které dokázaly zvítězit v letech 2003 a 2007. Jedním titulem se mohou pyšnit také fotbalistky Norska (1995) a Japonska (2011) (Góól!, 2018).

Počátky ženského fotbalu na našem území byl ovlivněny několika událostmi. U zrodu stála Libuše Drahovzalová, která založila v roce 1934 první fotbalový klub (v Brně). V té době však politická situace neumožnila fotbalistkám rozvíjet své úsilí a nemohly se dále oblíbené hře věnovat. České ženy však fotbal milovaly natolik, že se nevzdaly a založily další klub – 1. čsl. DFK Brno. Sehnat soupeře na domácí půdě nebylo snadné, tudíž nezbyvala jiná možnost, než se utkávat s týmy z jiných zemí. Češky tak navázaly spolupráci s Rakouskem a s bývalou Jugoslávií a vytvořily si vlastní svaz (Damenfussball Union), který měl sídlo ve Vídni. Vývoj fotbalu (nejen toho ženského), zabrzдила druhá světová válka, kvůli které byl tým rozpuštěn. Velkým mezníkem se stal rok 1966, ve kterém došlo ke vzniku prvního oficiálního ženského oddílu v kopané v naší republice. Jednalo se o tým SK Slavia Praha, který poté dlouhá léta nenašel na domácí půdě konkurenci (Fotballady, 2010). Nedlouho poté založila ženským tým také pražská Sparta. Tímto okamžikem počal nekonečný boj těchto dvou rivalů z hlavního města, který trvá dodnes.

3.1.2 Charakteristika fotbalu

Fotbal je jak u nás, tak v zahraničí jedna z nejoblíbenějších sportovních her. Na profesionální úrovni se stává i ekonomickým a politickým faktorem, pro běžnou populaci však může sloužit jako vhodná forma aktivního odpočinku a zábavy v rámci rekreačních a rekondičních aktivit (Votík, 2003). Je to soutěživá činnost dvou soupeřících celků, z nichž každý se snaží vstřelit soupeři co největší počet gólů a současně s tím jich co nejméně obdržet. O to, aby oba týmy dodržovaly daná pravidla se stará rozhodčí. V průběhu hry se střídají úseky, kdy má jedno mužstvo míč pod kontrolou, s úseky, kdy není v držení míče. Proto se ve hře rozlišují dvě základní fáze, útočná a obranná (Masopust, 2003). Podle Votíka

je dnešní fotbal charakteristický neustálým zvyšováním požadavků na objem a intenzitu herních činností v utkání, při současně se zvyšující složitosti. Hráči mají na všechno stále méně času i prostoru, musí velice rychle reagovat na vzniklé situace a v momentě se rozhodnout pro výběr toho nejlepšího řešení. Nejen proto je fotbal i velice psychicky náročným sportem (Votík, 2003). Obsahovou stránku fotbalu tvoří herní činnosti každého hráče (technická a taktická stránka, která je ovlivňována kondiční a psychickou připraveností), herní kombinace, systémy a standardní situace celého mužstva (Masopust, 2003).

3.1.3 Charakteristické znaky ženského fotbalu

Pravidla ženské kopané se od té mužské nijak výrazně neliší. Rozdíl můžeme nalézt pouze v počtu střídání, které bývá milosrdnější. V české nejvyšší soutěži - 1. lize žen, je v posledních letech povoleno poslat do hry dokonce pět „čerstvých“ hráček. Pravidla se však v průběhu let mění s ohledem na získané zkušenosti s tou či onou variantou. Na mezinárodní scéně ale platí stejná pravidla, jako pro mužské kolegy, tedy maximálně tři střídání v rámci základní hrací doby jednoho utkání.

Fotbal téměř nezná genderová specifika. Hra je stejná pro ženy i pro muže, avšak jisté je, že existují rozdíly mezi myšlením hráček a hráčů. (Beswick, 2014). Jedním z důvodů, proč se v naší republice na ženský fotbal stále nahlíží, jako na něco zvláštního a méněcenného je fakt, že hra žen není tak rychlá, tudíž leckomu může připadat méně atraktivní. To je však logické, ženy zkrátka nemají tak dobré fyziologické předpoklady jako muži. Nejsou a nikdy nebudou tak silné, rychlé ani vytrvalé. Přesto se domnívám, že pořád mají oku fotbalového fanouška co nabídnout. Především hráčky obou pražských S, ale i některých dalších týmů, mají ve svých řadách velice talentované hráčky, které oplývají výbornou kopací technikou, jsou schopné přejít přes několik hráček soupeře či jim nechybí tzv. fotbalové myšlení.

Pakliže se pak podíváme na hru jako takovou, rozhodně se nejedná o bezkontaktní fotbal. Důraz a agresivita v osobních soubojích jsou běžnou součástí i ženské kopané. Nežřídko se stává, že některé fauly končí žlutou, někdy dokonce i červenou kartou. Zde bych však viděla patrný rozdíl mezi mužským a ženským fotbalem. Na rozdíl od mužských kolegů na hřišti snad neuvídíte jedinou fotbalistku, která by se vyžívala v simulování. Nechybí však ani hezké kombinační či individuální akce a samozřejmě góly, za které by se mnohdy nemuseli stydět ani pánové (Bartoňová, 2016).

V ženském fotbale je psychika snad ještě důležitější složkou výkonu, než u mužů. Platí to nejen pro utkání, ale také v rámci samotných tréninkových jednotek. Ženy bývají mnohdy labilnější, více projevují emoce, a ty jejich výkon velice ovlivňují. Existují samozřejmě individuální rozdíly, ale většina hráček hůře snáší výčitky, kritiku trenéra i spoluhráček, ale naopak mohou být mnohem více motivované při pochvalě či povzbuzení. Ve většině případů bývají méně odvážné a samostatné, avšak oproti mužským kolegům jsou pečlivější, svědomitější a celkově na sobě více pracují. Plní úkoly odpovědněji a s větší radostí. (Votík, 2001). Pro ženy hraje velmi podstatnou roli týmová atmosféra, jsou vysoce citlivé na jakékoliv narušení v rovině vztahů, ať už se jedná o vzájemné vztahy mezi jednotlivými hráčkami, nebo mezi hráčkami a trenérem. Je proto třeba, aby trenér tuto skutečnost zohledňoval, a při práci se ženami volil odlišné metody, než v případě mužského kolektivu (Linz, 2016).

3.1.4 Základní pravidla fotbalu

3.1.4.1 Hrací plocha

Hrací plocha, jak ji známe dnes, prošla během vývoje několika změnami. Původní hřiště byla až 180 metrů dlouhá a 90 metrů široká a neměla žádné značení. V roce 1891 došlo k ohraničení plochy pomocí čar a až v roce 1937 dostala hrací plocha nynější podobu (Góol!, 2018). Hřiště musí mít tvar obdelníku, kdy pomezí čára je delší, než branková. Délka hrací plochy je od 90 do 120 metrů, šířka pak 45 až 90 metrů. Branky jsou umístěny na obou stranách hřiště uprostřed brankové čáry a mají rozměry 7,32 x 2,44 metru (Votík, 2016). Hřiště, které je ohraničeno postranními čarami, je rozděleno čarou půlící, která dělí hrací plochu na dvě totožné poloviny. Uprostřed půlící čáry se nachází středový puntík, z něhož se výkopem zahajuje hra na začátku každého poločasu či po vstřelené brance. Kolem středového puntíku je vyznačen středový kruh, do kterého nesmí vstoupit hráč soupeře, dokud nedojde k rozehře. Před brankami je vyznačeno brankoviště („malé vápno“), což je prostor, z něhož se rozehrává odkop od branky a pokutové území („velké vápno“), které ohraničuje prostor, kde smí brankář vzít míč do rukou. Pokud dojde v útočném pokutovém území k faulu, hráč útočícího týmu zahrává pokutový kop („penaltu“) ze značky vzdálené od branky 10,98 metru (Gifford, 2002). Nejvhodnějším povrchem pro fotbal zůstává přírodní tráva, avšak v některých horších klimatických podmínkách se stal osvědčenou alternativou povrch s umělou trávou. Neoficiální utkání se v chudých koutech světa zajisté odehrávají stále na písčitých či škvárových plochách.

3.1.4.2 Pravidla

Nedílnou součástí fotbalu je zajisté fotbalový míč. V kategorii dospělých musí mít hmotnost mezi 410 a 450 gramy a průměr přibližně 22 centimetrů.

Na začátku utkání proti sobě stojí dvě družstva o 11 hráčích (není možné hrát, pokud nastoupí tým s méně, než 7 hráči, či pokud by stejná situace nastala v průběhu hry např. vyloučením). Na lavičce náhradníků smí být dalších sedm hráčů, avšak do hry mohou v průběhu utkání nastoupit pouze tři z nich (v oficiálních soutěžích). Všichni musí mít patřičnou výstroj, kterou se rozumí dres, trenky, štlupny a pod nimi chrániče holení.

Utkání řídí rozhodčí, který dbá na dodržování všech pravidel. Ve většině utkání má rozhodčí k ruce dva lajnové asistenty. V dnešní době však zasahují do některých utkání i brankový rozhodčí a novinkou je využití tzv. videorozhodčího.

Zápas dospělých se hraje na dva poločasy o 45 minutách. Čas se nezastavuje, v případě potřeby se však na konci zápasu nastavují minuty navíc. Hra se zahajuje výkopem ze středového puntíku. Ze stejného místa dochází k rozehrávce i po každém vstřeleném gólu. Míč je neustále ve hře, dokud rozhodčí nepřeruší hvizdem utkání. Branky je dosaženo ve chvíli, kdy balón přejde celým objemem přes brankovou čáru mezi brankovými tyčemi a břevnem. Pokud míč přejde pomezí čáru, získává jej družstvo, jehož hráč se míče nedotkl jako poslední. Do hry jej hráč vhodí tzv. autem. V případě, že míč přešel brankovou čáru a nepadl gól, dochází k odkopu od branky. V případě, kdy se však jako poslední dotkl míče bránící hráč, má útočící družstvo výhodu rohového kopu.

Útočící družstvo si musí dát pozor na postavení mimo hru – v ofsajdu je hráč v případě, kdy dostane od spoluhráče přihrávku ve chvíli, kdy se nachází za linií obránců soupeře. Arbitr mimo ofsajdy hodnotí také fauly a nesportovní chování. Hráči musí hrát slušně a ohleduplně v rámci pravidel, za nečistou hru či nečestné chování jim hrozí postih v podobě žluté (varování) či červené karty (vyloučení). Navíc dochází v případě přestupku k výhodě týmu soupeře v podobě volného kopu z místa prohřešku. Pokud k nedovolenému jednání (faul, hra rukou) dojde v pokutovém území bránícího týmu, je nařízen pokutový kop (penalta) (Góól!, 2018).

3.2 Charakteristika individuálního a týmového výkonu

3.2.1 Fáze hry

Tak, jako v každé brankové hře, tudíž i ve fotbale, se střídají dvě fáze hry – útočná a obranná. V útočné fázi se tým nachází v okamžiku, kdy získá míč a má jej v kontrolovaném držení. V momentě, kdy balon ztratí, přechází do fáze obranné. Tím, že v současném fotbale dochází ke vzrůstající frekvenci střídání útočné a obranné fáze, narůstá význam tzv. přechodových fází (přechod z útoku do obrany a z obrany do útoku). Jednotlivé fáze se ještě člení na menší části, tzv. úseky hry, jež představují obsahově, časově a prostorově ohraničené části hry v obraně či v útoku. Vlastním obsahem fází a úseků hry jsou pak herní situace. Jde o okamžitý stav, který představuje pro tým i pro jednotlivé hráče různě složitou taktickou úlohu. Tyto herní situace jsou řešeny individuálně herními činnostmi jednotlivce nebo skupinově herními kombinacemi (Votík, 2016).

3.2.2 Herní činnosti a herní výkon jednotlivce

Herní činnosti jednotlivce – obranné i útočné, jsou komplexy pohybových úkolů, které má každý hráč nacvičené (jedná se o učení získané dovednosti). Každá z těchto činností má technickou a taktickou stránku a jejich kvalita je ovlivněna také kondicí a psychickou připraveností (morálka, emoce, motivace apod.). Technická stránka HČJ je vnějším projevem hráče, která je podmíněna biomechanickými zákonitostmi. Lze ji chápat jako účelný způsob provedení herní činnosti či řetězce herních činností uskutečňovaných v závislosti na situačních faktorech, jako jsou například kvalita soupeře či klimatické podmínky, a na faktorech dispozičních (technická a taktická vyspělost hráče), které podmiňují průběh dané herní situace. Taktická stránka HČJ je limitována úrovní procesů psychických (vnímání, hodnocení a rozhodování) a zajisté také kvalitou technické stránky HČJ. Jde o výběr toho nejefektivnějšího způsobu řešení dané situace v závislosti na podmínkách a průběhu hry. Herní výkon jednotlivce tvoří základ výkonu týmového. Na množství a kvalitě osvojených herních činností závisí způsobilost fotbalisty podílet se na co nejlepším týmovém výkonu. Kromě herních dovedností jsou součástí individuálního herního výkonu také pohybové schopnosti a záleží zajisté i na somatických a psychických charakteristikách (Votík, 2016).

3.2.3 Herní kombinace a herní výkon týmu

Herní kombinace – útočné i obranné, můžeme definovat jako záměrnou spolupráci dvou a více hráčů, která je sladěna v prostoru a čase, s jejíž pomocí fotbalisté realizují společný taktický úkol. Týmový herní výkon závisí na herních výkonech všech jednotlivých hráčů družstva, ale nejedná se pouze o jejich souhrn. Individuální výkony se navzájem

doplňují, kompenzují a podléhají jistému vzájemnému regulačnímu působení. Týmový herní výkon má také sociálně-psychologický rozměr, jelikož každé fotbalové družstvo je zároveň sociální skupinou a finální výkon úzce souvisí s dynamikou vztahů, sociální soudržností, úrovní komunikace a motivací hráčů. Další činitel, který určuje herní výkon týmu, je míra spolupráce a kvalita součinnosti fotbalistů při realizaci herních činností. V praxi to znamená bránit soupeři v dosažení jeho cíle a současně prosazovat cíl vlastního týmu, čímž je většinou vítězství nebo co nejlepší výsledek, prostřednictvím předvídání a eliminováním činností soupeře a časoprostorovým sladěním své činnosti s činností spoluhráčů. Každý v družstvu zastává jistou roli a pro dosažení týmového úspěchu je zapotřebí podřídit se skupinovému cíli. Cílem tréninkového procesu zaměřeného na zlepšení herního výkonu týmu je zdokonalování struktury družstva ve smyslu optimalizace rolí jednotlivých hráčů, organizace jejich činnosti i jejich vztahů (Votík, 2016).

3.2.4 Dovednosti jednotlivce

Technika je účelný způsob řešení herního výkonu, jež je realizován na základě předpokladů hráčky, v souladu s jejími možnostmi, biomechanickými zákonitostmi a současně s tím i platnými pravidly. V technice jsou nejdůležitější dva aspekty. Jsou jimi účelnost a ekonomičnost. Účelnost můžeme posoudit úspěšností, tedy tím, jak se předpokládaný záměr slučuje s finálním výsledkem. Ekonomičnost je výsledkem energetické hospodárnosti provedení. Zjednodušeně řečeno, aby se výkonnostní kapacita hráčky přetavila v maximální herní výkon, musí být technika provedení herních činností dokonale účelná a ekonomická. (Buzek, 2007).

3.2.4.1 Hra bez míče

Přestože je snahou každého fotbalisty být co nejčastěji u míče, většinu zápasu tvoří pohyb bez něj. Formy pohybu se obvykle rozdělují podle tempa, tedy od klidu, chůze, klusu přes běh až po sprint. Kolik toho hráč během zápasu naběhá, je otázkou několika faktorů, jakými jsou kromě kondiční připravenosti hráče například aplikovaný herní systém, zvolená taktika a především herní post příslušného fotbalisty (Kollath, 2006). Z výzkumu Chlastákové vyplynulo, že průměrně české hráčky absolvují přibližně desetikilometrovou vzdálenost během jednoho utkání. Nejdůležitější je samozřejmě zastoupení běhu ve vysoké rychlosti. V tomto směru byly nejaktivnější krajní záložnice, které byly schopny uběhnout vzdálenost v průměru cca 1300 metrů za zápas, kdy běh ve vysoké intenzitě značil jakýkoliv běh v rychlosti vyšší než 16,5 km/h (Chlastáková, 2018). Dle Votíka vyžaduje současný fotbal od hráčů při hře bez balonu vysokou úroveň kondiční připravenosti, schopnost rychlé a přesné

orientace v prostoru a čase, správné zhodnocení herních situací, předvídání vývoje herních situací, porozumění a součinnost se spoluhráči, vysokou úroveň volní aktivity a uplatnění již zmíněných klamavých pohybů (Votík, 2016).

3.2.4.2 Kopy

Ve fotbale je základem hry kop. Jedná se o vědomý úder do míče některou částí dolní končetiny. Kopy mají buď útočný, nebo obranný charakter. Fotbalista přihrává, střílí, odkopává či vede míč. Masopust rozděluje jednotlivé kopy podle názvu té části končetiny, která je při kopu s míčem v doteku na: kopy nártem (vnitřním, vnějším, přímým), kopy stranou nohy (vnitřní, vnější) a dále kopy méně používané - špicí, patou, kolenem či chodidlem. Kop vnitřním nártem je ve hře hojně využíván. Lze jím přesně přihrát či střílet, a to po zemi i vzduchem. Vnější nártem lze také přihrávat a někteří jím umí i nebezpečně vystřelit, avšak nejčastěji slouží k vedení míče. Kopy vnitřní nebo vnější stranou nohy se používají především při obcházení soupeře a vnitřní stranou nohy (tzv. placírkou) se přihrává na kratší či střední vzdálenost. Ostatní kopy se využívají pouze výjimečně, avšak o to větší mají účinnost, jelikož mnohdy soupeře překvapí (Masopust, 2003).

3.2.4.3 Zpracování míče

Zpracování balonu se řadí mezi nejdůležitější herní činnosti, jelikož hráč se v tu chvíli míče zmocňuje a dostává jej pod kontrolu. Konkrétní způsob zpracování musí odpovídat vzniklé herní situaci (Votík, 2016). Samozřejmě záleží na kvalitě a rychlosti provedení. Čím lépe tyto dva parametry zvládne, tím lepší bude mít výchozí pozici pro další práci (Góól!, 2018). V nejlepším případě je míč zpracován jedním dotykem, během kterého se dostane do takového prostoru a do takové vzdálenosti od těla hráče, aby byl schopen pokračovat v dalším (ideálně již předem promyšleném) kroku (např. dribling, přihrávka, střela). Činnost vyžaduje zvládnutí poměrně mnoha dovedností, mezi něž patří cit pro míč, rychlá práce nohou, schopnost použít obě nohy, dobrý odhad, správné postavení těla včetně rovnováhy, bystré vnímání prostoru a včasné rozhodování (Fotbalové techniky a dovednosti, 2004). Fotbalista je navíc často atakován hráči soupeře, a tak kromě vlastní kontroly musí sledovat i postavení a pohyb protivníků, aby případně balon tzv. zakryl nebo využil klamavých pohybů ke zmatení soupeře. Nejtěžší variantou je zpracovávání míče v pohybu pod tlakem dorážejících soupeřů. Podle Votíka rozlišujeme tři způsoby zpracování míče, které mohou být uskutečněny na místě, do pohybu nebo v pohybu:

- 1. „převzetí (zastavení) míče pohybujícího se po zemi vnitřní stranou nohy, vnější stranou nohy, nártem (špičkou nohy) či chodidlem;*

2. *tlumení - zpracování míče při dopadu na zem chodidlem, vnitřní stranou nohy či vnější stranou nohy;*
3. *stahování - zpracování míčů ze vzduchu vnitřní stranou nohy, vnější stranou nohy, nártem (špičkou nohy), stehnem, hrudníkem či hlavou.*“ (Votík, 2016, s. 86).

3.2.4.4 Driblink

Driblink je schopnost mistrně ovládat míč při jeho vedení, obcházet protivníky a vytvářet nové gólové příležitosti. Fotbalista se tak snaží získat nebo udržet výhodu pro svůj tým (Góól!, 2018). Jedná se o dovednost, jež vyžaduje dobré udržování rovnováhy, perfektní ovládání míče a v neposlední řadě také velkou sebedůvěru. Hráč se snaží udržet míč před sebou a blízko nohy, ovládá jej vnitřním, vnějším nebo přímým nártem či vnitřní stranou nohy, a pohybuje jím vpřed. Jedná se o pohyb, při kterém je třeba neustále sledovat okolí a v případě střetu se soupeřem zareagovat rychlou kličkou či přihrávkou. Přejít přes hráče pomocí kličky vyžaduje vynikající techniku ovládání míče, rychlost nebo klamavé pohyby, které musí být natolik matoucí, že se hráči podaří soupeře vychýlit na opačnou stranu, aby byl schopen pokračovat dál bez ztráty míče (Gifford, 2002). Možností, jak zmást soupeře pomocí klamavých pohybů, existuje spousta a často se různě upravují či vymýšlejí nové. Pro příklad můžeme uvést naznačení pohybu na jednu stranu, vedení míče na druhou, fintu s přešlápnutím míče, naznačení střely či přihrávky se zdůrazněným náprahem nohy, které je následované náhlou změnou pohybu a pokračováním ve vedení míče, obhození protihráče s následným zrychlením či prohození míče mezi nohama soupeře (Kollath, 2006). Obcházení soupeře je jednou z limitujících herních činností. Úspěšnost řešení situací 1:1 rozhoduje o efektivitě vedení míče. Při volbě způsobu obcházení musí hráč vnímat soupeřovo postavení a jeho pohyb. Na tom, zda bude v překonání protihráče úspěšný, závisí, jak pestrou škálu způsobů obejití fotbalista ovládá, jak dobře dokáže klamat tělem nebo zda je schopen realizovat originální či překvapivé řešení dané situace (Votík, 2016).

3.2.4.5 Přihrávání

„Přihrávka je usměrnění míče spoluhráči, a to nohou, hlavou nebo jinou částí těla. Na úspěchu přihrávky se podílejí oba hráči, jak přihrávající, tak ten, který míč přebírá. Hráč, který přihrává, musí podle situace zvolit způsob provedení přihrávky - její výšku, směr a rychlost - a vhodným kopem přesně přihrát.“ (Masopust, 2003, s. 78). Přihrávání je základem týmové hry. Je to způsob, jak přejít z obrany do útoku, jak měnit směr hry, a jak vytvářet příležitosti ke střelbě. V momentě, kdy chce hráč přihrát, musí mít rozmyšleno, komu a kam přihráje a jaký typ přihrávky zvolí. Pro úspěšnou přihrávku je zapotřebí přesnosti a dostatečné

síly. Míč musí proletět daným prostorem tak, aby jej nezachytil hráč soupeře. V ideálním případě by měla mít přihrávka v rámci možností (postavení soupeřů) takovou intenzitu a výšku, aby byla pro spoluhráče co nejsnadněji zpracovatelná (Gifford, 2002). Osvojení přihrávek je podmínkou vzájemné spolupráce jednotlivých hráčů v týmu. Za přihrávku nese odpovědnost přihrávající hráč, jelikož by měl být schopen zhodnotit situaci a vybrat nejlépe postaveného spoluhráče, nejvhodnější moment a patřičný způsob přihrávky. Pro kombinační hru je však nutné, aby hráč, který přihrávku obdrží, dovedl míč kvalitně zpracovat. Přihrávky mohou mít různý směr, výšku a rychlost letu, vzdálenost či rotaci. Důležité je zvládnutí přihrávání ve stoje, v pohybu i do pohybu spoluhráče, což je dovednost, která závisí především na předvídavosti a načasování kopu přihrávajícího hráče (Votík, 2016).

3.2.4.6 Střelba

Střelba je činností, jež rozhoduje nejen o úspěšnosti útočné fáze, ale celého zápasu. Účinnost střelby závisí na úrovni osvojení techniky, ale také na řadě kondičních, taktických a psychických faktorů. Aby mohlo vůbec ke střelbě dojít, musí být hráči schopni vytvořit vhodnou střeleckou pozici, což je podmíněno nejen postavením a jednáním střílejícího hráče, ale také efektivní spoluprací ostatních spoluhráčů. Střelecké situace nejčastěji vznikají díky finálním přihrávkám, které se většinou odehrávají v prostoru přibližně do vzdálenosti třiceti metrů od branky soupeře (Votík, 2016). K dosažení branky je zapotřebí, aby byla střela správnou kombinací síly a přesnosti. Střely z dálky je zapotřebí tzv. utáhnout, k čemuž se využívá zejména kop nártem. Při střelbě zblízka je často vhodnější dbát více na přesnost, než na razanci, tudíž zde hráči volí spíše kop placírkou. Podstatné při střelbě je také postavení brankáře, které by měl být schopen střílející hráč vidět a reagovat na něj, ještě před samotným kopem. Pokud je například gólman vysunutý z branky, vhodným řešením může být tzv. lob (Gifford, 2002). Jednotlivé druhy střelby jsou rozdělovány podle toho, která část nohy se během střely dotýká míče. Lze využít vnitřní stranu nohy, vnitřní, vnější nebo přímý nárt a v ojedinělých případech také chodidlo, špičku nohy či patu. Různé způsoby kopu umožňují udělit míči požadovaný směr a rychlost. Střela tedy může letět po zemi, polovysoko, vysoko, na krátkou, střední nebo velkou vzdálenost, tvrdě nebo „čechraně“, přímo či „rotovaně“ (Kollath, 2006).

3.2.4.7 Hra hlavou

Hru hlavou provádí fotbalista čelem, jelikož když jej trefí jinou částí hlavy, může to být velice nepříjemné. Při hlavičce je důležité držet oči otevřené, mít správný odhad a načasování odrazu, protože mnoho hlavičkových soubojů probíhá ve výskoku, odvahu,

Jelikož v některých případech letí vzduchem i kopačka soupeře či pěst brankáře a orientaci v prostoru, aby hráč věděl, kam chce míč usměrnit. Je zapotřebí, aby tuto dovednost ovládali všichni hráči týmu, do hlavičkového souboje se totiž může dostat během hry každý. Nejčastěji však hlavičkují střední obránci při odvracení dlouhých nákopů, a naopak útočníci, kteří se pomocí hlavy snaží vstřelit branku (Fotbalové techniky a dovednosti, 2004). Podle toho, jak daleko či vysoko chce fotbalista míč hlavičkovat, jej lze odehrát ze stoje, z běhu nebo z výskoku. Postavení může být čelné nebo bočné směrem k letícímu míči. Balon je možné odhlavičkovat dopředu, dozadu (za sebe) nebo stranou, a to s dráhou letu vzhůru, vodorovně nebo směrem k zemi. Odraz může být proveden jednonož i snožmo. Při hlavičkování je důležitý pohyb celého těla, kdy je snaha na míč nečekat, ale naopak jít proti němu, zpevnit svalstvo trupu a krku a pomocí paží udržovat rovnováhu, aby mohlo dojít ke kontrolovanému a efektivnímu odehrání míče (Kollath, 2006).

3.2.4.8 Obranné herní činnosti

Cílem obranných činností hráče je odebrat soupeři míč, kdy v nejlepším případě dojde k jeho zisku, nebo alespoň překazit útočnou akci či odvrátit ohrožení branky. Obranné povinnosti mají všichni fotbalisté v týmu. Votík rozděluje obranné herní činnosti na:

- *„obsazování prostoru;*
- *obsazování hráče bez míče;*
- *obsazování hráče s míčem;*
- *odebírání míče.“* (Votík, 2016, s. 124).

Jako odebírání míče označujeme všechny pohyby, jež fotbalista během utkání provádí za účelem získání míče od soupeře. Pro tuto činnost je nutné osvojit si správný cit pro vhodný moment provedení a pokud možno ji provádět bez porušování pravidel (faulování). Kollath rozděluje způsoby odebírání míče do dvou hlavních kategorií na základní a pomocí skluzů. Při základním odebírání míče se hráč snaží zamezit protihráči ve vedení míče, přihrávání či střelbě na branku tak, že stojí před soupeřem či běží vedle něj, a snaží se míč blokovat nohou, aniž by se skácel k zemi. Důležité je zde tzv. vykrokování, což je pohyb, který vychází ze špiček chodidel tak, aby byl obránce schopen reagovat na rychlé změny ve směru pohybu útočícího hráče. Při tomto typu odebírání míče je důležitá silová a rychlostní připravenost bránícího hráče, kdy dokáže tzv. navázat na pohyb útočícího fotbalisty, přičemž se jej snaží od míče odstavit a získat balon do své moci. Při odebrání míče pomocí skluzu dochází ke klouzavému pohybu obránce směrem k míči, který je spojený s pádem na zem, kdy dochází k odkopnutí balonu do bezpečí (Kollath, 2006). K odebírání míče dochází v několika typických

situacích. Nejúčinnějším způsobem je odebrat míč dříve, než se jej zmocní soupeř (předskočením), dále pak ve chvíli, kdy míč soupeř přebírá, přičemž je doražen obráncem a balon je mu ukopnut nebo v lepším případě odebrán konstruktivně. Pro obránce nejsložitější situace nastává ve chvíli, kdy již má soupeř míč pod kontrolou, a to zejména v případě, že se jedná o dobře technicky a silově vybaveného hráče (Masopust, 2003).

3.2.5 Taktika ve fotbale

Taktikou se rozumí plánovaná aktivita, která má jediný cíl – za daných podmínek dosáhnout co nejlepšího výsledku, a to díky propojení individuální a týmové spolupráce. (Kollath, 2006). Celý tým i jednotliví hráči musí během utkání dodržovat jisté taktické pokyny, na kterých se společně s trenérem dohodnou v rámci přípravy na zápas. Aby však mohl fotbalista správně takticky jednat, musí být schopen koncentrovaně sledovat momentální dění na hrací ploše, přirozeně se přizpůsobovat vzniklým podmínkám, pružně odhadovat vývoj hry, plánovat a jednat s využitím svých znalostí a zkušeností (Bauer, 2006). Základem pro plnění taktických pokynů je bezpochyby také zvládnutí hry po technické stránce. V případě, že hráč není schopen zvládnout situace technicky, nedosáhne na plné využití taktického potenciálu. Trenér se snaží nastavit takovou taktiku, aby využil silné stránky svého týmu a co nejvíce eliminoval to, v čem je naopak dominantní soupeř, včetně předvídání jeho slabin. V průběhu hry by pak měl být schopen pružně reagovat na momentální situaci, ať už změnou v rozestavení hráčů v poli či vystřídáním (posílení útoku či obrany). Strategie do jednotlivých zápasů se vytváří vždy s ohledem na cíl soutěže, výkonnost soupeře, taktiku soupeře (je-li čitelná), momentální výkonnost vlastního týmu a vzhledem k prostředí a podmínkám, v nichž se utkání bude odehrávat (Perič, 2010).

3.2.5.1 Taktika jednotlivce

Zabývá se herními prostředky, které fotbalisté v daných situacích využívají. Tyto herní činnosti jsou důležité nejen jako individuální akce, ale hrají svoji roli i v souvislosti s taktikou skupiny nebo celého týmu. Týkají se brankáře, hráčů obranné, středové a útočné řady.

3.2.5.1.1 Brankář

Brankář je posledním hráčem obrany celého družstva. Jako jediný smí chytat míč do rukou (pouze v pokutovém území). Zaujímá tedy na hřišti specifickou pozici a na jeho bedrech leží velká zodpovědnost. K nejdůležitějším kvalitám na tomto hráčském postu patří rychlost, pohotovost, předvídavost, dobrá odrazová síla, obratnost, umění chytat a rozehrávat míč. Brankář musí neustále bedlivě pozorovat hru, snaží se předvídat potencionální nebezpečí a v případě potřeby v okamžiku reagovat. Kromě chytání střel by měli gólmani organizovat

obrannou řadu, aby předcházeli ohrožení jejich branky (Góól!, 2018). Role brankáře vyžaduje v porovnání s ostatními hráči jiné somatické předpoklady (ideální je vysoká, urostlá postava) a předpoklady v oblasti psychických vlastností, jelikož chyba na tomto herním postu mívá fatálnější následky, než na kterémkoliv jiném. Cenní se tedy psychická vyrovnanost, schopnost koncentrace, odvaha, rozhodnost, pevná vůle, rychlá reakce, zodpovědnost, sebedůvěra a v neposlední řadě hráčská inteligence (schopnost číst hru a předvídat její vývoj). Votík rozděluje obsah herního výkonu brankáře na obrannou a útočnou fázi. Obrannou fázi dále dělí na hru bez míče (řízení hry, komunikace, volba optimálního postavení) a hru s míčem (chytání, vyrážení, odebírání míče). Fáze útočná je diferencována stejně. Hra bez míče (řízení hry, výběr místa pro zpětnou přihrávku od spoluhráče) a hra s míčem (vykopávání míče, vyhazování míče, přihrávání míče, zpracování míče, vedení míče, obcházení soupeře). Jedná se o poměrně obsáhlý výčet činností, které by měl kvalitní gólman zvládat. Je to dáno především celkovým vývojem fotbalu, proto i nároky na post brankáře se oproti minulým letům hodně zvýšily (Votík, 2016).

3.2.5.1.2 Hráči obranné řady

Hlavním úkolem obránců je zamezit skórování soupeře. Obrana musí fungovat jako vysoce organizovaná jednotka, přestože na každém postu plní hráči různé činnosti. Hejný rozlišuje čtyři typy hráčů obrany: střední obránce, krajní obránce, ofenzivní obránce a stoper (libero). V případě, že tým hraje na střední obránce, pohybují se v prostoru před brankářem dva. Ti střeží nejvíce vytažené útočníky soupeře a odvracejí míč pryč z pokutového území. Měli by být silní v hlavičkových soubojích. Na typické libero se v dnešním fotbale příliš nehraje, avšak pro úplnost jej také uvádím. Tento hráč působí až za středními obránci, je tedy předposlední linií obrany. Má však volnější pole působnosti a může se více vysouvat do útoku. Typický krajní obránce se většinou pohybuje na levé či pravé straně vlastní poloviny hřiště a brání výpady soupeře vedené v křídelních prostorech. Ofenzivně laděný obránce má více úkolů v útočné činnosti družstva, přesto si plní defenzivní povinnosti krajního obránce (Góól!, 2018). V moderním fotbale se většinou uplatňuje pozice dvou středních obránců a dvou krajních beků. Od stoperů (středních obránců) se očekává, že budou především takticky vyspělí, rozhodní v kritických situacích, dominantní ve vzdušných i pozemních soubojích, a že dokážou zachovat klid pod tlakem soupeře. Dobrý stoper rozezná, kdy je míč zapotřebí odkopnout do bezpečí (co nejdál od brány), a kdy jej konstruktivně rozehrát. Krajní obránci by měli být kondičně skvěle připravení. Jejich hlavní úlohou je bránit krajní prostory hřiště, zajišťovat stopery a v dnešním fotbale velmi často podporují útočnou fázi zabíháním do

křídelních prostorů. Jejich předností by měla být dominance v soubojích, dobrý smysl pro správné postavení a vystupování, rychlost a obratnost (Fotbalové techniky a dovednosti, 2004). Mezi nejdůležitější taktické úkoly obranné řady patří zakládání útoku a napadání soupeře (během zpracování míče, přihrávání, vedení míče, střelby na branku a hry hlavou). Pokud obránce získá míč, snaží se založit útok přesnou přihrávkou či vedením míče na soupeřovu polovinu. Nejdůležitějším úkolem obránců je však plnit defenzivní povinnosti. Mezi obranné herní kombinace patří vzájemné zajišťování, přebírání hráčů, zesílené obsazování hráčů a vystavování soupeře do ofsajdu (Votík, 2016).

3.2.5.1.3 Hráči záložní řady

Ve střední části hřiště dochází k přechodové fázi, kdy hráči přecházejí z obrany do útoku či z útoku do obrany. Během ofenzivní fáze je snahou středových hráčů zapojit do hry útočníky, přečíslit soupeřovu záložní řadu (pomocí přihrávek či obejítím soupeře) a podílet se na zakončení. Hráči středové řady mají spoustu ofenzivních i defenzivních úkolů. Kollath do útočné taktiky středové řady zahrnuje založení útoku, vedení útoku, přihrávky útočníkům, aktivní činnost ve středu pole a zakončení útoku. V rámci defenzivy je to zahušťování prostoru soupeře, napadání protihráče s míčem a obsazování uvolňujících se hráčů. Tyto činnosti vyžadují skvělou kondiční i technicko-taktickou připravenost (Kollath, 2006). Pozice krajního záložníka vyžaduje velkou vytrvalost a rychlost, jelikož hráč musí zvládat doplňovat útok a při ztrátě míče běžet zpátky na pomoc obráncům. V krajních prostorách útočné poloviny by měl být odvážný, nebát se přejít přes soupeře rychlostí či pomocí klíčky a následně vytvořit finální přihrávku, nacentrovat míč či samostatně zakončit akci. Středový záložníci také plní defenzivní i ofenzivní činnosti. Jsou motorem celého týmu a na nich především závisí doplnění hráčů do vápna vlastního i soupeře. Měli by určovat tempo hry, rozlišit, kdy je třeba založit rychlý protiútok či naopak hru zklidnit. Na tomto postu se od hráčů vyžaduje asi největší všestrannost. Musí být skvěle kondičně připravení, silní v pozemních i vzdušných soubojích, technicky zdatní, musí se dobře orientovat v prostoru a číst hru, přejít přes soupeře pomocí klíčky a následně dobře rozehrát, vytvořit brankovou příležitost či vystřelit (Fotbalové techniky a dovednosti, 2004).

3.2.5.1.4 Hráči útočné řady

Útočníci jsou hráči, jež se pohybují neblíže soupeřovy branky. Jejich nejdůležitějším úkolem je skórovat. Často jsou to nejslavnější a nejoslavovanější hráči, jelikož nejčastěji rozhodují utkání. Hejný rozlišuje středního útočníka (centrforvarda), který tráví většinu času v okolí branky soupeře a má za jasný úkol střílet branku, dále pak staženého útočníka (tzv.

desítku), jež se pohybuje mezi středem pole a obranou soupeře a podílí se kromě střílení gólů i na zakládání útočných akcí, a křídelní útočníky, což jsou hráči, kteří většinou vedou útoky podél pomezí čar a centrují míče do pokutového území (Góól!, 2018). Útočníci brankové situace buď připravují, nebo góly sami střílí. Toho dosahují buď svoji individuální akcí či ve spolupráci s ostatními hráči ofenzivou. Čím více útočník mění své postavení a čím aktivněji se pohybuje (nabíhání do stran, ze stran do středu), tím více znejišťuje obranu soupeře, uvolňuje prostory pro své spoluhráče a vytváří brankové příležitosti. Co se týče defenzivních povinností útočníka, od tohoto hráče v podstatě obranná činnost týmu začíná. Útočníci mají za úkol atakovat rozehrávku soupeře a znemožňovat jim jednoduché zakládání útočných akcí (Kollath, 2006). Útočníci by měli excelentně ovládat míč, umět jej zakrýt tělem (lacině o něj nepřicházet), měli by být schopni přejít přes obránce pomocí klíček či rychlostí, vymyslet originální řešení situace, předvídat, kam by mohl míč přiletět, či kam by se mohl odrazit, a následně rychle reagovat (mít tzv. čich na góly) a v soupeřově pokutovém území být důrazní, agresivní a nekompromisní (Fotbalové techniky a dovednosti, 2004).

3.2.5.2 Taktika týmu

Týmová taktika je souhrn všech individuálních i skupinových činností hráčů na hrací ploše. Týmová taktika představuje spolupráci všech jedenácti hráčů v defenzivní i ofenzivní fázi. Buď se tým snaží branku vstřelit, nebo se snaží ji neobdržet. Jaký taktický záměr družstvo zvolí, závisí na mnoha okolnostech: na momentálním výkonnostním stavu vlastního týmu, na momentálním výkonnostním stavu týmu soupeře, na umístění v tabulce, na druhu zápasu (přátelské, mistrovské, pohárové), na místě utkání (domácí hřiště/hřiště soupeře), na momentálním výsledku či na vnějších podmínkách (povrch a velikost hřiště, počasí (vítr, horko, chlad, déšť)). Základem taktiky družstva jsou obranné a útočné herní systémy, které se uplatňují v dané fázi hry (Kollath, 2006).

3.2.5.2.1 Herní systémy

Systém hry značí způsob organizace hry týmu, který se uplatňuje v rámci a v podmínkách určitého rozestavení hráčů celku. Každý systém má své typické charakteristiky. Různá je dělba činností a organizace součinnosti jednotlivých hráčů i řad, která vyplývá z hráčských rolí v daném systému. Pro vhodný výběr systému hry je třeba hledět na mnoho faktorů. Trenér musí zvážit faktory individuální (úroveň herních dovedností, pohybových schopností, míru zkušeností a herní myšlení jednotlivých hráčů), dispoziční týmové (skladba, mozaika individuálních dispozičních faktorů dávajících předpoklady k danému systému hry, k jeho pojetí a způsobu vlastní realizace) a faktory situační (dispoziční faktory soupeře, vývoj

utkání, klimatické podmínky, terén, důležitost zápasu atd.). Různé systémy hry se dělí podle organizace činnosti hráčů, z nichž každý má rozlišné úkoly a cíle. Základním dělením však můžeme rozlišovat systémy útočné a obranné.

Útočné herní systémy obsahují podle Votíka tři fáze (základní, vedení a zakončení), které se uskutečňují buď kolem pomeznic čar, nebo ve středu hracího pole. Proměnlivost útočných systémů a změny v rytmu hry jsou závislé na způsobu a organizaci hry soupeřícího celku a kvalitě hráčů vlastního družstva. Aby tým zvládal optimálně vybírat způsoby vedení útoku, musí mít takticky vyspělé hráče a vhodně zvolenou taktiku hry celého týmu v daném utkání. Votík rozlišuje systém postupného, rychlého a kombinovaného útoku, kdy postupný útok je založen kombinační hrou většího počtu hráčů proti dobře zorganizované obraně soupeřícího celku. V tomto systému je důležitý vhodný výběr místa, časoprostorově koordinovaná součinnost a technická a taktická vyspělost hráčů. Rychlý protiútok je založen na co nejrychlejším přechodu z obrany do útoku (na 2 až 3 přihrávky), kdy principem je využití mezer v nezorganizované obraně soupeře. Pro úspěšnost takového systému je nutné mít v týmu typologicky vhodné hráče (rychlé útočníky a záložníky s dobrým čtením hry, předvídavostí a rychlými rozhodovacími schopnostmi). Systém kombinovaného útoku je vlastně propojení některých prvků prvních dvou systémů.

Obranné herní systémy jsou děleny na systém zónové (územní) obrany, osobní a kombinované obrany. Základním předpokladem úspěšné obranné hry je kvalitní organizovanost hráčů obranné řady ve spolupráci s cílevědomou součinností všech hráčů družstva. Do obranné činnosti se zapojují všichni hráči ihned po ztrátě míče, proto je nutné, aby všichni ovládali technicko-taktickou stránku obranných herních činností a zásady spolupráce v obranných kombinacích. Systém zónové obrany je postaven na zodpovědnosti jednotlivých hráčů za dané prostory. Podstatná je zde kompaktnost celku. Tento systém umožňuje vzájemné zajišťování a přebírání hráčů soupeře. Votík uvádí čtyři druhy zónové obrany:

- *„orientovaná na míč (využívaná už od žakovských kategorií - principy presinkového bránění);*
- *zónová obrana s tří- nebo čtyřčlennou obrannou řadou v linii se vzájemným zajišťováním;*
- *vysunutá (různé varianty nátlakové hry - presinku) - vyžaduje aktivní pojetí hry;*
- *stažená (na vlastní polovině) - může vést až k pasivnímu pojetí.“ (Votík, 2016, s. 159).*

System osobní obrany znamená klasické osobní bránění, kdy každý hráč osobně zodpovídá za bránění určeného hráče soupeře. V dnešním fotbale se však tento typ bránění využívá pouze v některých situacích (př. kop od soupeřovy branky, presink). Principy osobního bránění jsou využívány v systému kombinované obrany, kdy někteří hráči soupeře jsou obsazováni osobně a ostatní zónově. Tento systém se užívá především ve chvíli, kdy je nutné eliminovat některé klíčové hráče soupeře těsných, osobním bráněním (Votík, 2016).

3.2.5.2.2 Rozestavení hráčů

Rozestavením (formací) se rozumí způsob, jakým jsou hráči rozestaveni na hrací ploše. Nejčastěji se značí řadou čísel, kdy každá číslice značí počet hráčů v jednotlivých řadách (obránná, záložní, útočná). Asi nejklassičtější rozestavením je způsob 4-4-2, jehož výhodou je poměrně dobré obranné pokrytí, přičemž dvojice útočníků vytváří permanentní útočnou hrozbu. V tomto systému se navíc často krajní obránci zapojují do útočné fáze a umožňují větší roztažení soupeřovy obrany. K problémům může docházet ve středu pole, kdy při ztrátě míče může soupeř snadněji přechýlit středové záložníky (jsou pouze dva) a využít prostoru mezi obrannou a záložní řadou. Další, často používanou alternativou, je formace 4-2-3-1. Výhodou tohoto systému je velký počet hráčů ve středu pole, tudíž je pro soupeře velice problematické tímto prostorem projít, a naopak v útočné fázi je zde dostatek hráčů pro kombinaci. Při dostatečné podpoře třech ofenzivních záložníků nebývá útočník osamocený. Pro tyto tři hráče je však tento styl hry velice náročný, jelikož především křidelní záložníci se musí zodpovědně vracet a vypomáhat obraně. Dalším rozestavením je systém 4-5-1, kde je silnou zbraní především kompaktní záložní řada, která umožňuje, aby se obránci mohli držet blízko u sebe. Pro tým soupeře je velice komplikované do této obrany proniknout. V útočné fázi často dochází k přeskupení na 4-3-3, základním předpokladem je však mít dostatečně kvalitního útočníka, který zakryje a podrží balon a počká na podporu spoluhráčů. Nevýhodou bývá právě izolace útočníka a pomalejší přechod do útočné fáze. Při vhodné skladbě týmu (skvěle kondičně připravení krajní hráči) je velice účinné rozestavení 5-3-2/3-5-2. Takzvaní halfbeci fungují jako vyztužení obrany v defenzivní fázi a v ofenzivní fázi podporují útok na křídlech. Dochází pak k tomu, že na soupeřově polovině operuje 7 hráčů, což je pro hráče druhého celku velice nepříjemné. Při ztrátě míče v útočné fázi však vzadu stále zůstávají tři obránci, což snižuje nebezpečí soupeřova rychlého protiútoky. Mezi další moderní způsoby rozestavení patří například 4-1-2-1-2 (diamant), 4-3-2-1 (vánoční stromek), 4-3-3 (využívá se hodně v případě, kdy tým prohrává a chce nechat v útoku tři hráče) (Góól!, 2018).

3.3 Specializovaná příprava na utkání

Kromě taktických pokynů, které hráčům předávají zejména trenéři, nachází v dnešním sportu čím dál větší uplatnění také práce s myslí (psychikou), s čímž družstvům pomáhají mentální koučové. Správné nastavení mysli jednotlivých hráčů na utkání, může mít zásadní vliv na úspěch či neúspěch týmu. Fotbal je hra plná změn a emocí. Emoční inteligence, neboli schopnost kontrolovat sám sebe a využívat emoce v pozitivním smyslu, umožňuje hráčům využít svůj potenciál naplno. Hráč, který se nechá rozhodit různými vlivy, jež v průběhu zápasu nastávají (nepříznivý stav utkání, foul, chyba rozhodčího), nemůže dosáhnout plného výkonu. V moderním fotbale, kdy je hra založena na taktice a strategii, se od hráčů vyžaduje plná koncentrace, disciplína a sebekontrola po dobu celého zápasu. To, jakým způsobem přemýšlíme, ovlivňuje, jak se cítíme. Pozitivní myšlení, sebedůvěra a klid jsou velice důležité pro schopnost ovládat sebe a své emoce. Emoce totiž velice ovlivňují schopnost zvládat dovednosti. Úkolem mentálního kouče je tedy naučit hráče techniky zlepšující sebekontrolu. Jeho další snahou je udržet hráče správně soustředěné a motivované. Radí, jak zvládat stres a strach, jak by se měl fotbalista vyrovnávat s chybou. *„Pochyby jsou ve sportu zásadní příčinou chyby.“* (Syed, 2010, s. 120). Dále přináší různé triky a techniky pro celkovou psychickou odolnost. Pracuje s týmem na vzájemné soudržnosti, ale i s jednotlivými hráči, ke kterým přistupuje podle jejich individuálních potřeb. Jeho cílem je pomoci každému tak, aby byl v utkání schopen podat co nejlepší výkon. Každý hráč by měl ovládat svůj způsob přípravy na zápas, jež mu umožní přemýšlet a jednat pozitivně, ignorovat záporné jevy, naladit se na zápas (vyburcovat se do nálady potřebné k podání očekávaného výkonu), aktivovat schopnost kontrolovat své emoce, zaměřovat koncentraci na zápas, připomenout si nejdůležitější prvky, kterými pomůže svému týmu k úspěchu (Beswick, 2014).

3.4 Výběr hráček do reprezentace

„Současné pojetí hry je charakterizováno neustálým zvyšováním požadavků na objem a intenzitu herních činností v utkání při současně se zvětšující složitosti.“ (Votík, 2016, s. 18). Fotbal je dnes čím dál rychlejší a náročnější z psychického hlediska. Hráčky jsou pod neustálým tlakem, musí umět pohotově reagovat, rozhodovat se a tvůrčím způsobem individuálně či v kooperaci se spoluhráčkami řešit herní úkoly. Během utkání jsou kladeny vysoké nároky na procesy vnímání, na tvůrčí myšlení, orientaci v obtížných situacích, na rozhodování. Kromě rozvoje duševních schopností je řešení náročných úkolů závislé i na šíři vědomostí a zkušeností. Kvalitní hráčka vnímá pouze to, co je důležité pro její rozhodování v dané situaci, v momentě ji vyhodnotí a zvolí optimální řešení, které realizuje. Rychlost

uvedených procesů si žádá využívání a rozvoj předvídání herního děje, k čemuž dochází především herní praxí (zkušeností). Čím dál větší jsou nároky na soustředěnost během celého utkání, jelikož o vývoji a výsledku zápasu rozhodují mnohdy detaily. Na pozici brankářky je, na rozdíl od dob minulých, nutné ovládat výborně kopací techniku, jelikož gólmanky dnes plní roli posledního obránce a zapojují se více do hry celého týmu. Nároky na obránkyně se také zvýšily. Hráčka v defenzivě musí být schopna soupeře míč odebrat a následně jej konstruktivně rozehrát, což znamená přihrát jej nejvýhodněji postavené spoluhráče přesně, bezpečně a ve správném okamžiku, či jej tzv. vyvést, což vyžaduje kvalitní dribling a pokrytí míče. Velký důraz je kladen na dobré čtení hry a již zmiňované rychlé rozhodování v obtížných situacích. Ofenzivní hráčky musí být agresivní, využívat vzájemné součinnosti v presinkových situacích a pohybovat se ve správný čas na správném místě. Měly by být velice variabilní a organizované v přechodových fázích hry. Na profesionální úrovni se cení tvůrčí myšlení, a to by mělo být doménou většiny hráček. Čím dál větší je také požadavek na kreativitu fotbalistek (originální a překvapivá řešení), a to zejména v útočné fázi (Votík, 2016). Obecně platí, že trenéři se snaží vybrat pro svůj tým nejlepší fotbalistky. Ne vždy se však v konečném výběru objeví všechny, které bychom mohly mezi nejlepší řadit. Existuje mnoho faktorů, které mají vliv na finální podobu týmu. Kvalita hráčky se skládá z mnoha složek a nároky ni jsou čím dál větší. Může vynikat v některých oblastech, avšak její hodnocení a rozhodnutí o zařazení do týmu se tvoří dlouhodobě a rozhodujících faktorů je hodně. Nestačí pouze dobře hrát fotbal a myslet si, že účast v mládežnických reprezentacích či působení v tuzemské nejvyšší soutěži je dostatečná příprava pro další kariéru. Pokud chce hráčka na nejvyšší úrovni uspět, vyžaduje to dlouhodobou a náročnou přípravu. Mezi základní předpoklady samozřejmě patří obstojná technika, taktika a kondice, čím dál podstatnější je však složka psycho-sociální. Nelze opomíjet ani somatotyp a talent hráčky, který však logicky nemůže příliš ovlivnit. Pokud je řeč o technických dovednostech, záleží především na jejich efektivním používání, především v podmínkách samotných zápasů. Pro trenéra je důležitý také přístup ke sportovní přípravě, k tréninku. Jakou měrou je hráčka schopna se učit, vnímat pokyny, vykonávat jednotlivá cvičení, jak komunikuje, zda je aktivní, jakým způsobem reaguje na stresové situace, jak přijímá kritiku apod.. Co se týče taktických dovedností, zde je nutné rozdělit dovednosti individuální a týmové. Při hodnocení taktických dovedností jednotlivce, zajímá trenéry nejvíce rychlost motorického učení, zapamatování a osvojení si nových informací rychle a napoprvé. Důležitá je zde vnitřní ukázněnost a schopnost koncentrace. Mezi týmové taktické dovednosti patří zejména schopnost rychle přepínat mezi jednotlivými variantami a provádět je bez větší chybovosti. Možná největší význam má však

složka psycho-sociální, na kterou by se při výběru hráček měli trenéři dozajista zaměřit. Jedná se o motivaci, postoje a charakter jednotlivých hráček, což mohou být v rozhodujících chvílích nejpodstatnější faktory. Otevřenost, poctivost v tréninku i mimo něj, komunikativnost, slušnost a pokora by měly být naprostou samozřejmostí (Košík, 2016).

3.5 Systém soutěží na úrovni reprezentace

3.5.1 Mistrovství Evropy

Mistrovství Evropy je fotbalovou soutěží číslo jedna v rámci reprezentačních týmů žen federace UEFA. K prvnímu oficiálnímu mistrovství Evropy došlo v roce 1984. Tato soutěž je pořádána každé 4 roky. Češky se kvalifikace zúčastnily poprvé v sezoně 1986/1987 (tehdy ještě jako Československo). Nikdy se však v seniorské kategorii samotného závěrečného turnaje nezúčastnily, přestože k postupu neměly mnohdy daleko (baráž v roce 1997, 2001, 2005 a 2009). Šampionát je pořádán také pro kategorie U17 a U19 (Zelenková, 2009). Jistotu účasti na ME v Anglii (2021) zajišťuje první místo v kvalifikační skupině, dále pak přímo postupují tři nejlepší celky z druhých míst a dalších šest druhých celků čeká baráž o poslední tři postupová místa (Fotbal.cz, 2019).

3.5.2 Mistrovství světa

Mistrovství světa je soutěží, která probíhá pod záštitou federace FIFA. Stejně jako v mužské kategorii, i ženy hrají šampionát každé 4 roky. První oficiální mistrovství se odehrálo v Číně roku 1991, kdy finále hrály fotbalistky USA proti Norsku a po výhře 2:1 se staly prvními světovými šampionkami. Češky se ani na tuto vrcholnou akci zatím nikdy nepodívaly (Zelenková, 2009). Také FIFA pořádá světový šampionát v mládežnických kategoriích – U17, U20 (FIFA, 2018). Kvalifikační kritéria pro postup na mistrovství světa jsou velice těžká. Na MS do Francie (2019) postoupily pouze vítězky sedmi kvalifikačních skupin a jenom čtyři nejlepší celky z druhých míst se v baráži utkaly o jedno poslední postupové místo (Fotbal.cz, 2017).

3.5.3 Olympijské hry

Ženy si mohou fotbal na olympijských hrách zahrát od roku 1996 (LOH Atlanta), kdy první turnaj se uskutečnil bez kvalifikace, pouze bylo pozváno osm nejlepších celků ze Světového poháru žen 1995 (s výjimkou Anglie). Prvními vítězkami se staly domácí Američanky, když ve finále porazily Čínu 2:1. Kvalifikační systém nyní zajišťuje přítomnost zástupce z Asie, Afriky i Oceánie. Pro Evropanky je klíčem úspěch na ME, kdy se na OH nominují první čtyři týmy. Zbytek se doplní o země podle výsledků z MS. Olympijský turnaj

a jeho podmínky se však stále vyvíjí, tudíž se mění i kritéria kvalifikace. Český ženský fotbal se bude muset ještě hodně posunout, aby někdy dosáhl této vysněné mety (Žovinec, 2006).

3.6 Výsledky českého národního týmu v kvalifikaci na MS 2019

Když se v roce 2017 v Nyonu losovaly kvalifikační skupiny pro mistrovství světa ve Francii (2019), neměly Češky zrovna štěstí. Los jim přisoudil jeden z vůbec nejúspěšnějších týmů – Německo, z druhého koše pak velice silný Island, dále papírově slabší, avšak nevyzpytatelné Slovinsko a nakonec Faerské ostrovy (Fotbal.cz, 2017).

Obrázek č. 1 – Zápasy ČR - kvalifikace na MS 2019

14 September 2017 [Qualifying round \(Group 5\)](#)

Faroe Islands **0-8** Czech Republic

Referee: Simona Ghisletta (SUI) – Stadium: Tórsvøllur, Torshavn (FRO)

19 September 2017 [Qualifying round \(Group 5\)](#)

Czech Republic **0-1** Germany

Referee: Marta Huerta De Aza (ESP) – Stadium: Městský Stadion, Ústí nad Labem (CZE)

20 October 2017 [Qualifying round \(Group 5\)](#)

Slovenia **0-4** Czech Republic

Referee: Tania Fernandes Morais (LUX) – Stadium: Športni park, Domzale (SVN)

24 October 2017 [Qualifying round \(Group 5\)](#)

Czech Republic **1-1** Iceland

Referee: Gyöngyi Gaál (HUN) – Stadium: Znojmo Stadium, Znojmo (CZE)

7 April 2018 [Qualifying round \(Group 5\)](#)

Germany **4-0** Czech Republic

Referee: Kateryna Monzul (UKR) – Stadium: Erdgas Sportpark, Halle (GER)

12 June 2018 [Qualifying round \(Group 5\)](#)

Czech Republic **4-1** Faroe Islands

Referee: Eleni Antoniou (GRE) – Stadium: FC Chomutov, Chomutov (CZE)

31 August 2018 [Qualifying round \(Group 5\)](#)

Czech Republic **2-0** Slovenia

Referee: Elvira Nurmstafina (KAZ) – Stadium: Strelnice Stadion, Jablonec nad Nisou (CZE)

4 September 2018 [Qualifying round \(Group 5\)](#)

Iceland **1-1** Czech Republic

Zdroj:

<https://www.uefa.com/womensworldcup/season=2019/teams/team=558837/matches/index.html>

Obrázek č. 2 – Konečná tabulka

Teams	P	Home			Away			Total			F	A	+/-	Pts
		W	D	L	W	D	L	W	D	L				
1 <u>Germany</u>	8	3	0	1	4	0	0	7	0	1	38	3	35	21
2 <u>Iceland</u>	8	2	1	1	3	1	0	5	2	1	22	6	16	17
3 <u>Czech Republic</u>	8	2	1	1	2	1	1	4	2	2	20	8	12	14
4 <u>Slovenia</u>	8	1	0	3	1	0	3	2	0	6	9	20	-11	6
5 <u>Faroe Islands</u>	8	0	0	4	0	0	4	0	0	8	1	53	-52	0

Legend: P: Played W: Won D: Draw L: Lost F: For A: Against +/-: Goal difference Pts: Points

Zdroj:

<https://www.uefa.com/womensworldcup/season=2019/standings/round=2000871/group=2005387/index.html>

4. Hypotézy

H1 Předpokládám, že průměrná procentuální úspěšnost řešení obranných herních činností jednotlivce je u hráček české fotbalové reprezentace vyšší, než 50%.

- a) Předpokládám, že průměrná procentuální úspěšnost řešení obranných herních činností u hráček obranné řady je vyšší, než 60%.
- b) Předpokládám, že průměrná procentuální úspěšnost řešení obranných herních činností u hráček záložní řady je vyšší, než 50%.
- c) Předpokládám, že průměrná procentuální úspěšnost řešení obranných herních činností u hráček útočné řady je vyšší, než 40%.

H2 Předpokládám, že průměrná procentuální úspěšnost vedení míče a obcházení soupeře u hráček české fotbalové reprezentace je minimálně 50%.

- a) Předpokládám, že průměrná procentuální úspěšnost vedení míče a obcházení soupeře je u hráček obranné řady minimálně 40%.
- b) Předpokládám, že průměrná procentuální úspěšnost vedení míče a obcházení soupeře je u hráček záložní řady minimálně 50%.
- c) Předpokládám, že průměrná procentuální úspěšnost vedení míče a obcházení soupeře je u hráček útočné řady minimálně 60%.

H3 Předpokládám, že průměrná procentuální úspěšnost přihrávání (přihrávek) u hráček české fotbalové reprezentace je vyšší, než 70%.

- a) Předpokládám, že průměrná procentuální úspěšnost přihrávání (přihrávek) je u hráček obranné řady vyšší, než 80%.
- b) Předpokládám, že průměrná procentuální úspěšnost přihrávání (přihrávek) je u hráček záložní řady vyšší, než 70%.
- c) Předpokládám, že průměrná procentuální úspěšnost přihrávání (přihrávek) je u hráček útočné řady vyšší, než 60%.

H4 Předpokládám, že průměrná úspěšnost střelby na branku u hráček české fotbalové reprezentace je minimálně na úrovni 30%.

- a) Předpokládám, že průměrná úspěšnost střelby na branku u hráček obranné řady je minimálně na úrovni 20%.
- b) Předpokládám, že průměrná úspěšnost střelby na branku u hráček záložní řady je minimálně na úrovni 30%.
- c) Předpokládám, že průměrná úspěšnost střelby na branku u hráček útočné řady je minimálně na úrovni 40%.

5. Metodologická část

5.1 Použité výzkumné metody

Pro svoji diplomovou práci jsem zvolila tři výzkumné metody. Nejprve se zaměřím na rozbor statistických dat, které zpracovává společnost InStat. Výsledky graficky znázorním v procentuálních poměrech a poté je porovnám s odpověďmi hlavního trenéra české fotbalové reprezentace žen, který byl přítomen na všech utkáních, z nichž data pochází.

5.1.1 Analýza statistických dat společnosti InStat

K dispozici mám statistická data ze všech osmi kvalifikačních utkání české fotbalové reprezentace žen, jež zpracovala společnost InStat. InStat udává individuální i týmové statistiky po každém odehraném zápase. Čísla ukazují, jak byl jedinec, případně tým jako celek úspěšný, kde měl silné, a kde naopak slabé stránky. InStat byl založen s cílem pomáhat hráčům zlepšovat své výkony, jelikož jim dává zpětnou vazbu o jejich kvalitách v průběhu jednotlivých utkání. Pro každého hráče je statisticky počítáno více než 30 druhů činností a dále přibližně 15 parametrů a kritérií, které se týkají fyzické aktivity a běhu. Používání těchto dat umožňuje vidět silné a slabé stránky hráčů a reagovat na ně tréninkovým působením. Pro účely diplomové práce vyberu a analyzuji nejzásadnější data a diagnostikuji výkonnost (úspěšnost) týmu i jeho jednotlivých řad (obránná, záložní, útočná).

5.1.2 Metoda interpretace - grafické znázornění v procentuálním poměru

Pro vyjádření úspěšnosti jsem zvolila znázornění procentuálních poměrů pomocí grafů. V rámci této metody použiji výsečové a sloupcové grafy, které přehledně znázorní úspěšnost hráček během jednotlivých herních činností.

5.1.3 Řízený rozhovor s hlavním trenérem české fotbalové reprezentace žen

Ne vždy jsou statistiky všeříkajícím ukazatelem. Proto jsem se rozhodla provést rozhovor s trenérem ženského národního týmu, který byl ochoten odpovědět na otázky týkající se zápasů kvalifikace na MS 2019. Otázky se týkaly stejných parametrů, jež jsem se rozhodla analyzovat v rámci první metody.

6. Výzkumná část

6.1 Charakteristika výzkumného vzorku

Český národní tým žen se v kvalifikaci na MS 2019 skládal převážně z hráček, které nastupovaly v tuzemské soutěži. Jednalo se především o fotbalistky pražské Sparty a Slavie. Stalo se, že do nominace zasáhla i jedna nebo dvě hráčky z jiného týmu první ligy. Tři reprezentantky nastupovaly v zahraničních klubech (všechny v rámci německé ženské Bundesligy). Během prvních čtyř kvalifikačních utkání zůstávala základní sestava stejná, ale následkem zranění ji byli trenéři nuceni v dalších zápasech obměnit. Průměrný věk nominovaných hráček činil přibližně 24 let, nejstarší bylo v době kvalifikace 33, nejmladší 19. Co se týče zkušeností, v průměru odehrála každá hráčka 26 utkání v národním dresu, přičemž nejzkušenější měla na začátku kvalifikace startů 60.

6.2 Popis postupu výzkumu

6.2.1 Analýza statistických dat společnosti InStat

Díky osobním vazbám na realizační tým fotbalistek ČR, mi byla poskytnuta veškerá (agenturou InStat zpracovaná) data ze všech osmi odehraných kvalifikačních utkání českého ženského národního týmu. Při rozboru se zaměřím především na úspěšnost týmových statistik v jednotlivých kategoriích (góly, střelba, přihrávky, driblíng, souboje), ale zajímat mě bude také úspěšnost hráček jednotlivých řad ve zmíněných herních činnostech, kterou mezi sebou následně porovnáám. Pro doplnění analyzuji úspěšnost přihrávek z pohledu útočných a neútočných a také z hlediska vzdálenosti (krátké, středně dlouhé, dlouhé). Stejně tak souboje rozdělím na obranné a útočné, vzdušné a ty, které probíhají na zemi, a zjistím úspěšnost českých hráček v každé zmíněné činnosti. K dispozici mám také data, která nám sdělí průměrné držení míče, průměrnou vzdálenost k brance při střelbě či průměrnou délku přihrávek českých fotbalistek během utkání. Nebudou chybět informace o faulech, jichž se dopustily Češky, včetně těch, které byly na českých hráčkách spáchány. Mezi další statistiky, které zpracuji, se řadí ztráty a zisky míče a úspěšnost odebírání míčů.

6.2.2 Metoda interpretace - grafické znázornění v procentuálním poměru

Všechny informace, které analyzuji v rámci první výzkumné metody, následně interpretuji pomocí přehledného grafického znázornění, jež na první pohled vypoví, ve kterých činnostech byly české fotbalistky úspěšné, a ve kterých nikoliv.

6.2.3 Řízený rozhovor s hlavním trenérem české fotbalové reprezentace žen

O výše zmiňovaných herních činnostech jsem provedla rozhovor s hlavním trenérem ženské fotbalové reprezentace. Sdělil mi jeho úhel pohledu na problémové otázky, jimiž se v diplomové práci zabývám. Díky tomu budu mít možnost zjistit, zda se statistiky shodují s názory a subjektivním pozorováním osoby, která byla na všech zápasech přítomna a v daném oboru se velmi dobře orientuje.

6.3 Výsledky výzkumu

6.3.1 Analýza statistických dat společnosti InStat

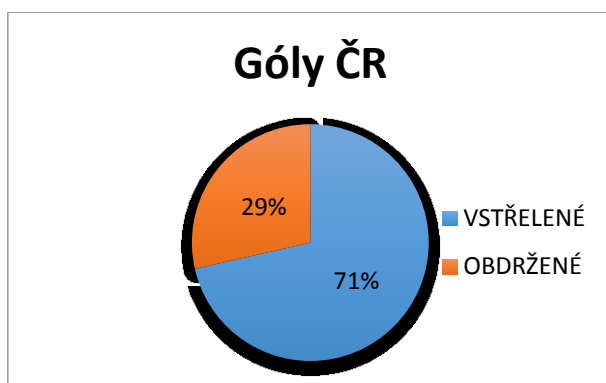
Tabulka č. 1 - Výsledky utkání

zápas	FAO:ČR	ČR:NĚM	SLO:ČR	ČR:ISL	NĚM:ČR	ČR:FAO	ČR:SLO	ISL:ČR
výsledek	8:0	0:1	0:4	1:1	4:0	4:1	2:0	1:1

Zdroj: InStat

- Hráčky ČR zvítězily ve čtyřech utkáních, dva zápasy prohrály a dva remizovaly.
- V domácím prostředí si připsaly dvě vítězství, jednu prohru a jednu remízu, stejně jako v utkáních na hřišti soupeřů.
- Obdržely 8 gólů, 20 jich vstřelily.

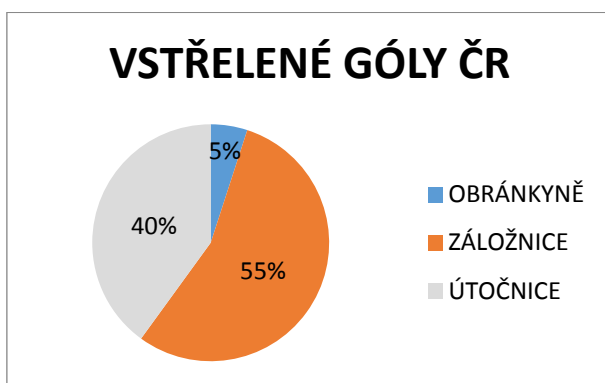
Graf č. 1 - Poměr vstřelených a obdržených gólů

Zdroj: InStat

- Z celkového počtu 28 branek, které během 8 kvalifikačních utkání ČR padly, bylo 20 (71%) do sítě soupeře a 8 (29%) v neprospěch českého týmu.

Graf č. 2 - Vstřelené góly ČR ve vztahu k herním postům

Zdroj: InStat

- Na celkovém počtu dvaceti vstřelených branek se největší měrou podílely hráčky záložní řady (11 gólů), útočnice si připsaly 8 přesných zásahů a jednou brankou přispěla také hráčka obranné řady.

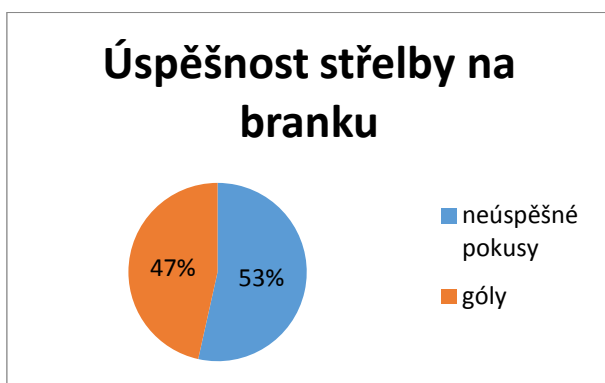
Tabulka č. 2 - Střely/na branku

zápas	FAO:ČR	ČR:NĚM	SLO:ČR	ČR:ISL	NĚM:ČR	ČR:FAO	ČR:SLO	ISL:ČR
střely/na branku	25/10	6/1	17/6	9/2	7/0	30/8	32/11	15/5

Zdroj: InStat

- Střela na branku - úder míče ve směru branky soupeře zachycený nebo vyražený brankářem (v případě nejasností, zda míč mířil mezi tři tyče, považuje se taková střela za střelu na branku).
- Během 8 zápasů vystřelily Češky celkem 141x, přičemž mezi tři tyče mířilo 43 střel.
- Nejvíce střel (včetně střel na branku) zaznamenaly české fotbalistky v domácím utkání se Slovinskem, naopak velmi špatné statistiky v této činnosti vzešly z obou utkání s favorizovanými Němkami.
- Podle údajů společnosti InStat střílely české hráčky průměrně ze vzdálenosti 16,9 m od branky.

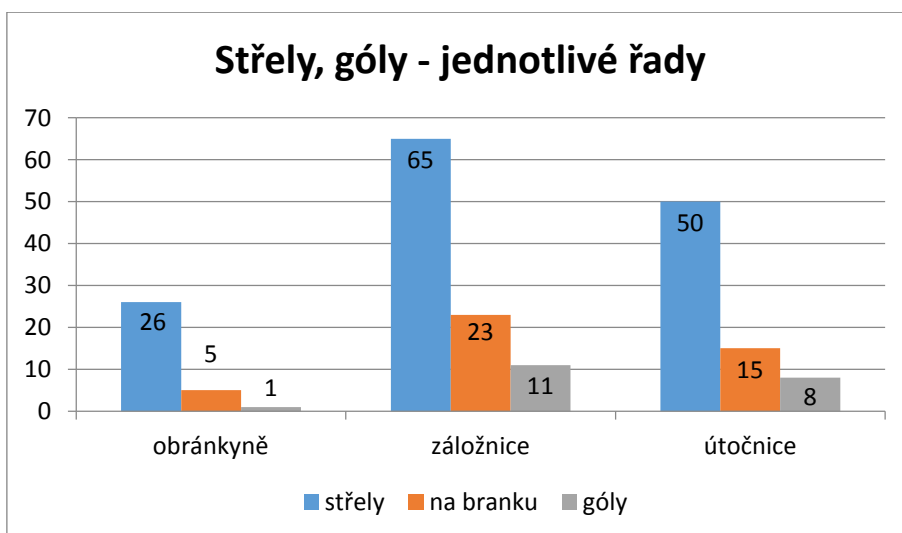
Graf č. 3 - Střely na branku - úspěšnost

Zdroj: InStat

- Ke vstřelení 20 branek stačilo českým fotbalistkám vystřelit 43x na branku soupeřů.

Graf č. 4 - Střely, góly - jednotlivé řady

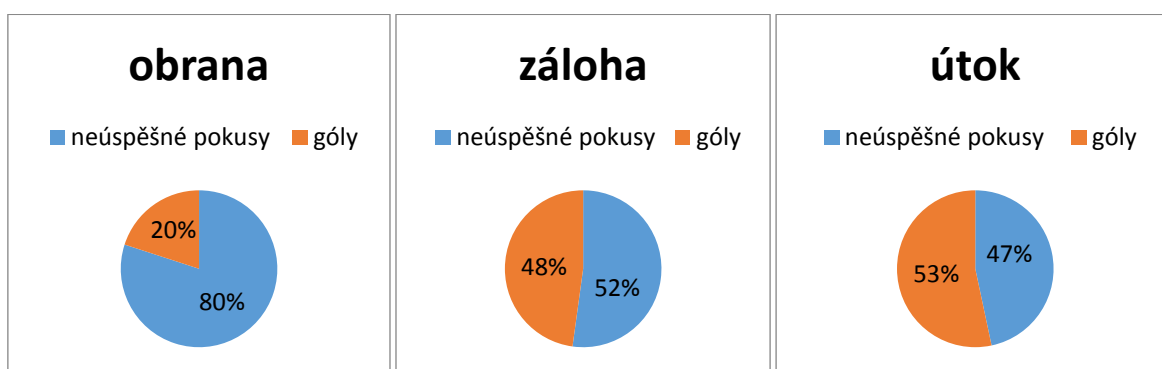

Zdroj: InStat

- Nejvíce střel během osmi kvalifikačních utkání zaznamenaly záložnice, kdy ze 65 pokusů mířilo 23 na branku, a jedenáct z nich skončilo v síti soupeře.
- Z 50 pokusů útočnic mířilo mezi tři tyče 15 střel, ze kterých padlo 8 gólů.
- Obrana se do gólových statistik zapsala jedinou trefou.

Graf č. 5 - Střely na branku - úspěšnost jednotlivých řad

Zdroj: InStat

- Jedenáct gólů v síti soupeře znamenalo 48% úspěšnost střelby záložnic.
- Větší, než 50% úspěšnost zaznamenaly útočnice, jelikož jim k 8 vstřeleným gólům stačilo 15x vystřelit na branku.

Tabulka č. 3 - Držení míče

zápas	FAO:ČR	ČR:NĚM	SLO:ČR	ČR:ISL	NĚM:ČR	ČR:FAO	ČR:SLO	ISL:ČR	průměr
%	74	32	69	49	43	72	67	54	57,5
počet	210	112	158	146	124	187	145	122	150,5
průměrný čas (s)	17	9	15	9	9	15	13	11	12,25

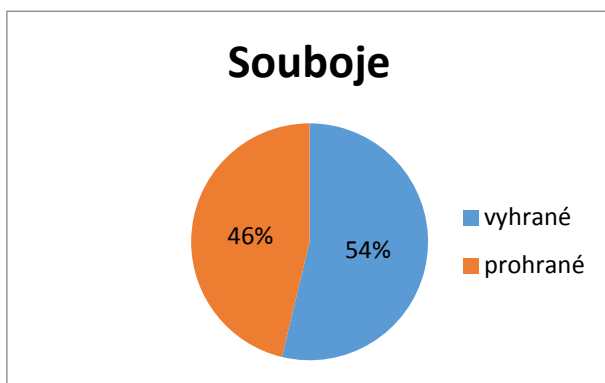
Zdroj: InStat

- Jednoznačně lepší držení míče měly hráčky české reprezentace v zápasech s Faerskými ostrovy a Slovinskem, s Islandem je statistika velice vyrovnaná. V obou utkáních s německým celkem byly na míči dominantnější soupeřky.
- Průměrné držení míče ze všech kvalifikačních utkání však hraje ve prospěch českého celku (57,5%).
- Průměrný počet situací, kdy byl míč v držení českých hráček je roven 150,5. Největší počet držení míče zaznamenaly fotbalistky ČR v zápase s Faerskými ostrovy (210), nejméně v konfrontaci s německými fotbalistkami (112).
- Průměrný čas, při kterém měly Češky míč v držení, se pohyboval okolo 12 sekund.

Tabulka č. 4 - Souboje celkem/vyhrané

zápas	FAO:ČR	ČR:NĚM	SLO:ČR	ČR:ISL	NĚM:ČR	ČR:FAO	ČR:SLO	ISL:ČR	průměr
souboje/vyhr.	205/141	184/88	200/111	228/112	179/77	198/119	210/124	175/77	197/106

Zdroj: InStat

Graf č. 6 - Souboje

Zdroj: InStat

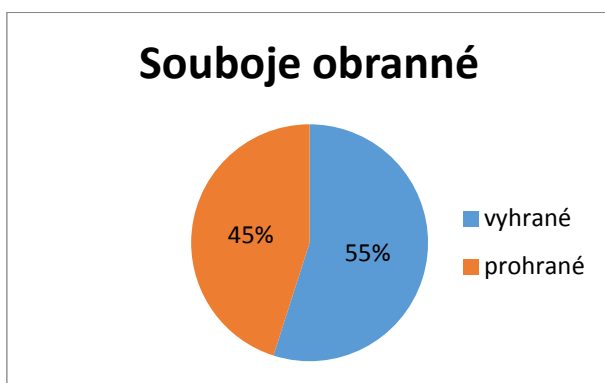
- Souboje - všechny druhy soubojů na hřišti (tento souhrnný parametr zahrnuje souboje o volný míč, vzdušné souboje, driblink, odebírání, ztráty míče).
- Češky během kvalifikace podstoupily celkem 1579 soubojů, což je průměrně 197 soubojů v každém utkání. V nadpoloviční většině z nich byly úspěšné.
- V zápasech s papírově slabšími celky české hráčky potvrdily svoji převahu, naopak při utkáních s Islandem a Německem byly v soubojích slabší.

Tabulka č. 5 - Obranné souboje

zápas	FAO:ČR	ČR:NĚM	SLO:ČR	ČR:ISL	NĚM:ČR	ČR:FAO	ČR:SLO	ISL:ČR	průměr
souboje/vyhr.	73/48	93/50	91/55	119/61	78/33	86/50	101/57	90/47	91/50

Zdroj: InStat

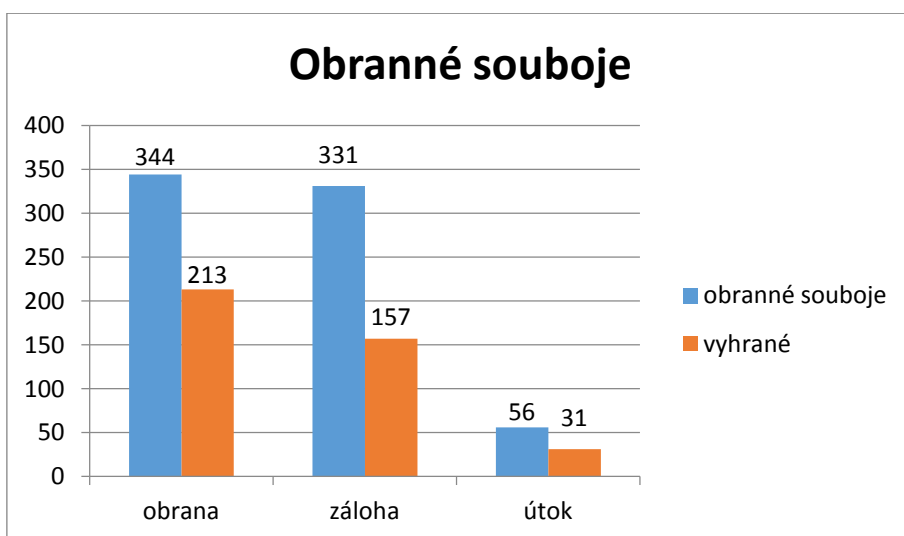
Graf č. 7 - Souboje obranné

Zdroj: InStat

- Celkem hráčky České republiky absolvovaly během kvalifikačních utkání 731 obranných soubojů.
- V 401 případech byly úspěšné, což se rovná 55%.

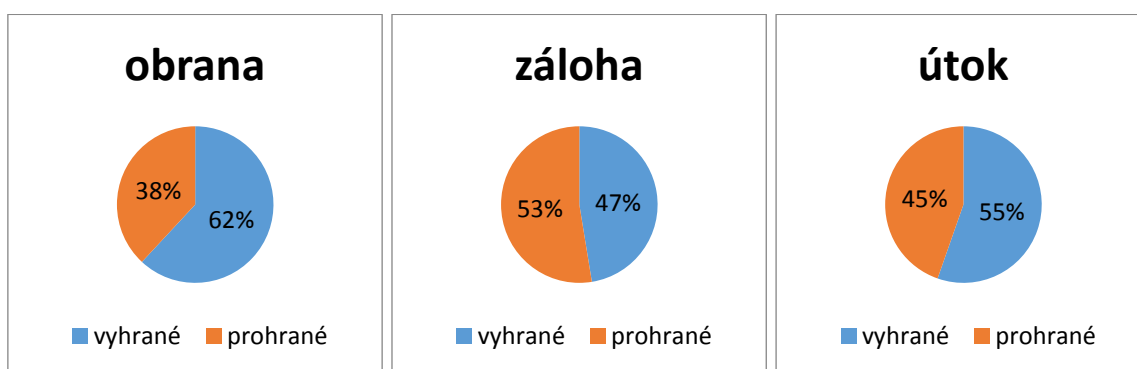
Graf č. 8 - Obranné souboje - jednotlivé řady

Zdroj: InStat

- Nejvíce obranných soubojů absolvovaly hráčky obranné řady, avšak pouze o 13 těchto soubojů méně podstoupily také fotbalistky v záloze.
- Útočnice mají logicky nejnižší počet obranných soubojů, přesto v průměru 7x za utkání tento souboj podstoupily.

Graf č. 9 - Obranné souboje - úspěšnost jednotlivých řad

Zdroj: InStat

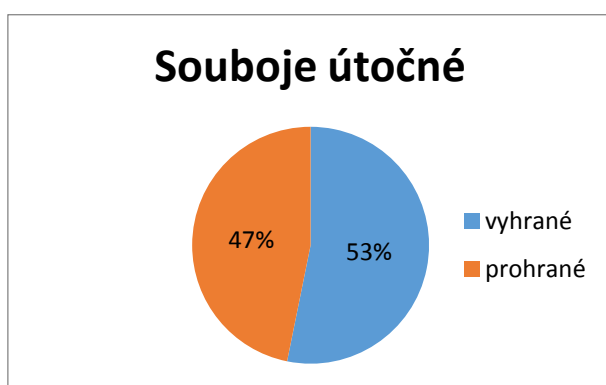
- Nejúspěšnější byly v obranných soubojích hráčky obranné řady.
- Také útočnice se v této statistice pohybují v kladných číslech.
- Záložní řada nedosáhla na 50% úspěšnost.

Tabulka č. 6 - Útočné souboje

zápas	FAO:ČR	ČR:NĚM	SLO:ČR	ČR:ISL	NĚM:ČR	ČR:FAO	ČR:SLO	ISL:ČR	průměr
souboje/vyhr.	132/93	91/38	109/56	109/51	101/44	112/69	109/67	85/30	106/56

Zdroj: InStat

Graf č. 10 - Souboje útočné

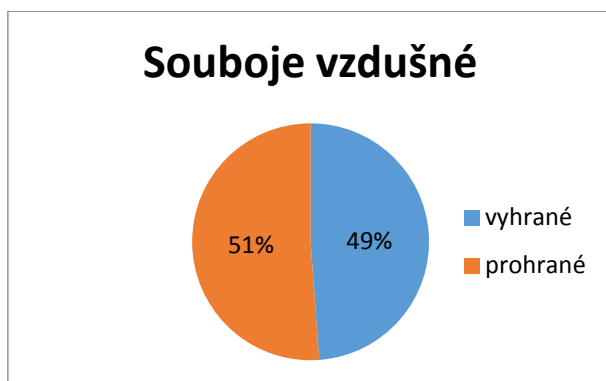
Zdroj: InStat

- Celkem hráčky ČR absolvovaly 848 útočných soubojů, v průměru tedy 106 těchto soubojů za jedno utkání.
- V průměru vyhrály během zápasu 56 útočných soubojů, čímž dosáhly 53% úspěšnosti.

Tabulka č. 7 - Vzdušné souboje

zápas	FAO:ČR	ČR:NĚM	SLO:ČR	ČR:ISL	NĚM:ČR	ČR:FAO	ČR:SLO	ISL:ČR	průměr
souboje/vyhr.	62/39	53/20	56/33	102/44	49/18	55/31	63/32	80/37	65/32

Zdroj: InStat

Graf č. 11 - Souboje vzdušné

Zdroj: InStat

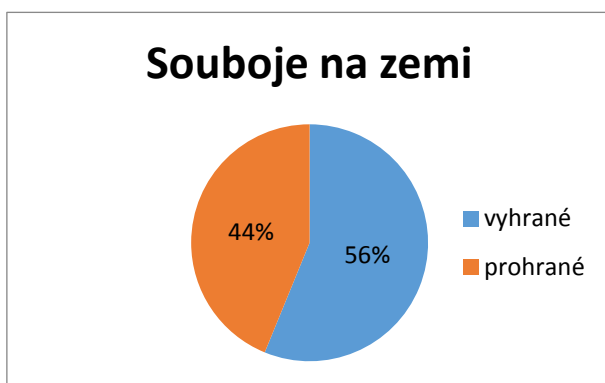
- Souboj ve vzduchu - souboj dvou soupeřek o míč, který je nad úrovní jejich ramen a soupeřky hrají nebo se snaží hrát hlavou.
- Celkem hráčky ČR absolvovaly 520 vzdušných soubojů během 8 kvalifikačních utkání. 254 (necelou polovinu) z nich byly schopné vyhrát.
- Průměrnou statistiku jim hodně vylepšují utkání s Faerskými ostrovy. V obou duelech s Islandem i s Německem byly v této činnosti podstatně horší, než soupeř.

Tabulka č. 8 - Souboje na zemi

zápas	FAO:ČR	ČR:NĚM	SLO:ČR	ČR:ISL	NĚM:ČR	ČR:FAO	ČR:SLO	ISL:ČR	průměr
souboje/vyhr.	143/102	131/68	144/78	126/68	130/59	143/88	147/92	95/40	132/74

Zdroj: InStat

Graf č. 12 - Souboje na zemi

Zdroj: InStat

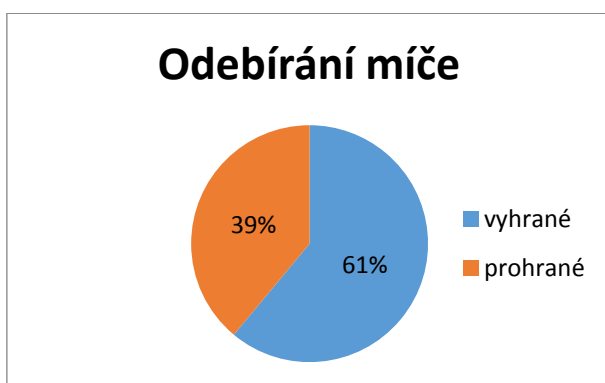
- Z celkového počtu 1059 soubojů na zemi během osmi kvalifikačních utkání, dokázaly Češky vyhrát 595 soubojů (56%).

Tabulka č. 9 - Odebírání míče

zápas	FAO:ČR	ČR:NĚM	SLO:ČR	ČR:ISL	NĚM:ČR	ČR:FAO	ČR:SLO	ISL:ČR	průměr
odeb./úspěš.	45/29	36/22	25/17	27/19	43/23	39/24	31/18	21/11	33/20

Zdroj: InStat

Graf č. 13 - Odebírání míče

Zdroj: InStat

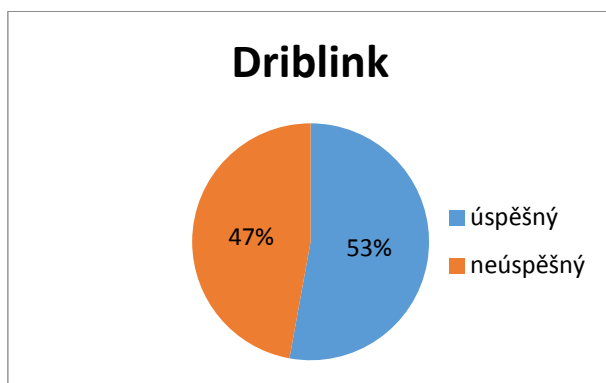
- Odebrání míče - aktivní akce hráčky vůči soupeře, jež drží míč, jejímž výsledkem je ztráta soupeřiny kontroly nad míčem (v případě úspěchu se soupeře eviduje ztráta).
- Fotbalistky České republiky se během 8 kvalifikačních utkání pokusily 267x odebrat soupeři balon. Ve 163 případech (61%) byly v této činnosti úspěšné.

Tabulka č. 10 - Driblink

zápas	FAO:ČR	ČR:NĚM	SLO:ČR	ČR:ISL	NĚM:ČR	ČR:FAO	ČR:SLO	ISL:ČR	průměr
driblink/úsp.	41/26	24/16	52/28	32/12	35/18	38/22	45/25	13/1	35/19

Zdroj: InsStat

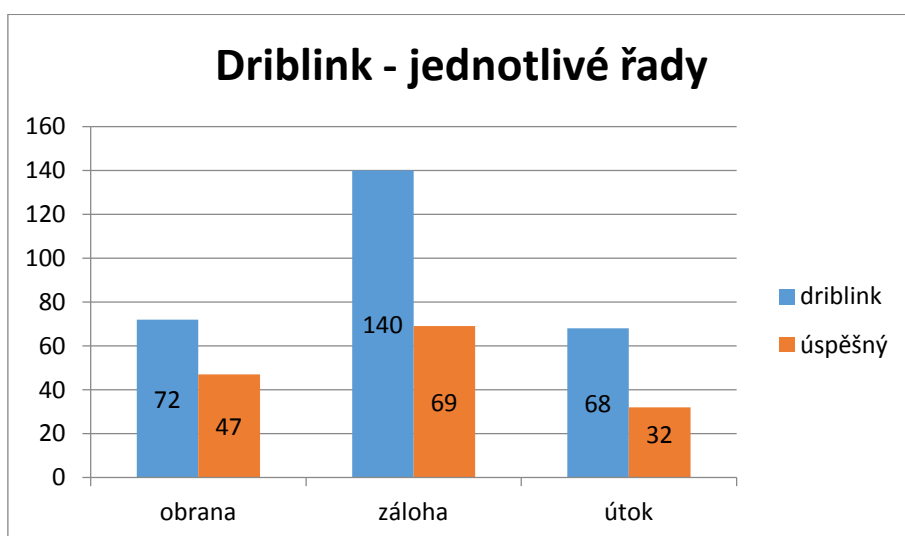
Graf č. 14 - Driblink

Zdroj: InStat

- Driblink - aktivní vedení a manipulace hráčky s míčem, pokus projít obranou soupeře pomocí driblování (při úspěšném driblinku se soupeře eviduje neúspěšné odebrání míče).
- Úspěšný driblink - vedení míče, při kterém hráčka drží míč, zlepšuje svou pozici a překonává soupeřku (pokud po driblinku hráčka ztratí kontrolu nad míčem a zapojí se hned do souboje s jinou protihráčkou, pak úspěšnost driblinku závisí na souboji - pokud souboj vyhraje, bude předchozí driblink považován za úspěšný, pokud souboj prohraje, pak je předchozí driblink neúspěšný).
- Během 8 kvalifikačních utkání došlo ze strany českých hráček k 280 pokusům o driblink. V průměru se Češky o tuto činnost pokusily 35x za jedno utkání.
- Ve 148 případech (53%) byl pokus úspěšný.
- Nejhorší statistiku mají Češky ve venkovním utkání s Islandem, kdy se o danou činnost pokusily pouze 13, z toho dokonce jenom jeden pokus byl úspěšný.

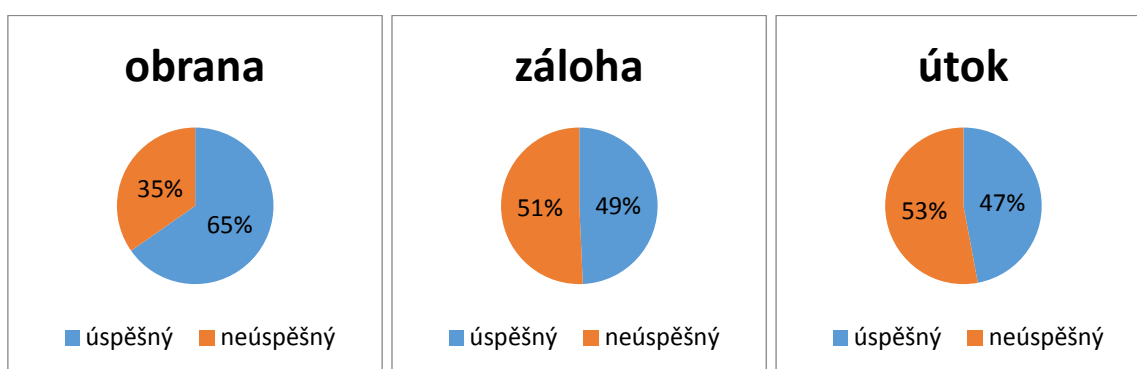
Graf č. 15 - Driblink - jednotlivé řady

Zdroj: InStat

- Nejčastěji se pokoušely o obcházení soupeře hráčky záložní řady, obránkyně a útočnice si připsaly podobný počet pokusů.

Graf č. 16 - Driblink - úspěšnost jednotlivých řad

Zdroj: InStat

- Nejúspěšnější v driblinku byly jednoznačně hráčky obrany, které v 65% případů dokázaly soupeřku v souboji 1:1 překonat.
- Hráčky záložní a útočné řady nedosáhly ani na 50% úspěšnost.

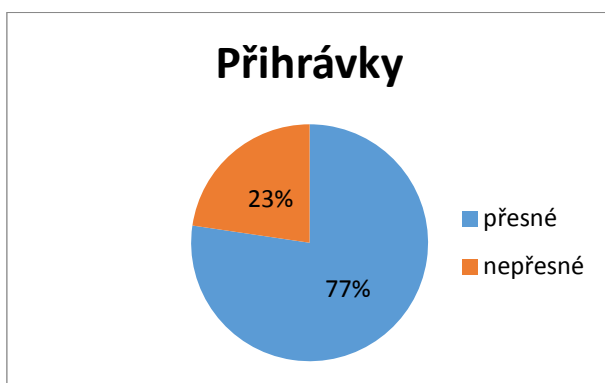
Tabulka č. 11 - Přihrávky

zápas	FAO:ČR	ČR:NĚM	SLO:ČR	ČR:ISL	NĚM:ČR	ČR:FAO	ČR:SLO	ISL:ČR	průměr
přihr./přesné	699/559	269/187	619/507	394/263	312/215	602/486	573/476	342/253	476/368

Zdroj: InStat

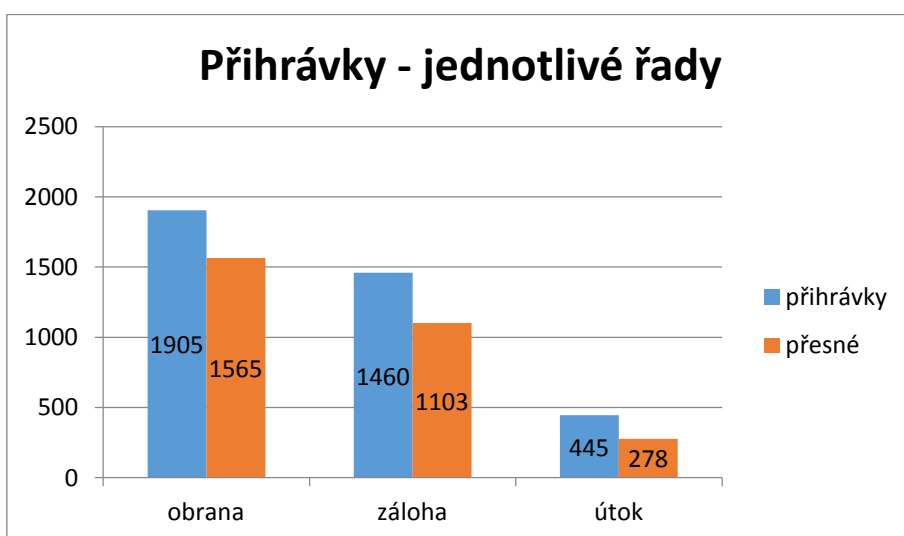
Graf č. 17 - Přihrávky

Zdroj: InStat

- Přesná přihrávka - přihrávka, která dosáhne spoluhráče a spoluhráč následně převezme míč nebo absolvuje souboj.
- Nepřesná přihrávka - zachycená přihrávka, míč mířící mimo hrací plochu nebo míč, který po centru přeletí pokutové území, ale zůstává dál ve hře.
- Během 8 kvalifikačních utkání daly české hráčky celkem 3810 přihrávek, z čehož bylo 2946 přesných (77%). Průměrně si přesně přihrály 368x za jedno utkání.
- Největšího počtu přihrávek dosáhly v zápase s Faerskými ostrovy, nejnižšího s Německem.

Graf č. 18 - Přihrávky - jednotlivé řady

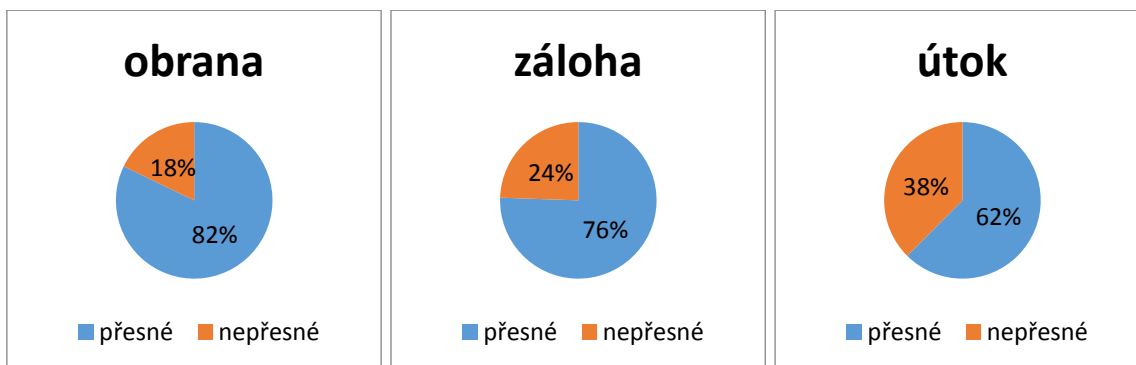

Zdroj: InStat

- Největšího počtu přihrávek dosáhly hráčky obranné řady. Celkem přihrály 1905x, z čehož 1565 přihrávek bylo adresných.

- Záložnice během kvalifikace dosáhly počtu 1460 přihrávek, z nichž 1103 bylo přesných.
- Útočnice přihrávaly nejméně, průměrně 56x za jedno utkání.

Graf č. 19 - Přihrávky - úspěšnost jednotlivých řad

Zdroj: InStat

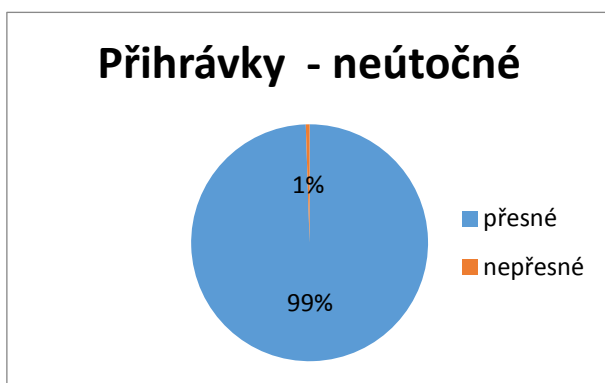
- Nejpřesněji přihrávaly hráčky obranné řady, pouze v 18% případů jejich přihrávka nenašla spoluhráčku.
- Záložnice si připsaly také pozitivní statistiku, když přes 3/4 přihrávek přihrály přesně.
- Útočnice byly co se týče procentuální úspěšnosti přihrávek z jednotlivých řad nejslabší, přesto v 62% případů přihrály přesně.

Tabulka č. 12 - Přihrávky - neútočné

zápas	FAO:ČR	ČR:NĚM	SLO:ČR	ČR:ISL	NĚM:ČR	ČR:FAO	ČR:SLO	ISL:ČR	průměr
přihr./přesné	271/270	45/44	239/239	52/51	51/51	219/218	214/213	73/72	146/145

Zdroj: InStat

Graf č. 20 - Přihrávky - neútočné

Zdroj: InStat

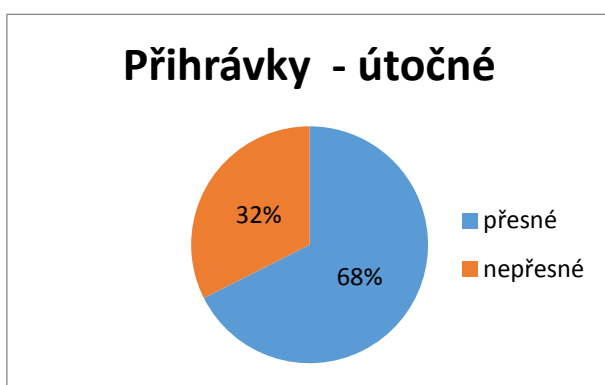
- Neútočná přihrávka - přihrávka na spoluhráčku, která nevede k rozvoji útoku (přihrávka na spoluhráčku, která nevede k překonání žádné hráčky soupeře; neútočné přihrávky vedou obvykle jen ke kontrole míče).
- Téměř 100% úspěšnost měly hráčky ČR v případě neútočných přihrávek.

Tabulka č. 13 - Přihrávky útočné

zápas	FAO:ČR	ČR:NĚM	SLO:ČR	ČR:ISL	NĚM:ČR	ČR:FAO	ČR:SLO	ISL:ČR	průměr
přihr./přesné	428/289	224/143	380/268	342/212	261/164	383/268	359/263	269/181	331/224

Zdroj: InStat

Graf č. 21 - Přihrávky útočné

Zdroj: InStat

- Útočná přihrávka - přihrávka na spoluhráčku v lepší pozici při rozvoji útoku (přihrávka na spoluhráčku, která vyřazuje/překonává minimálně jednu hráčku soupeře;

útočné přihrávky rozvíjejí útok, útočná přihrávka může směřovat dopředu, dozadu nebo napříč).

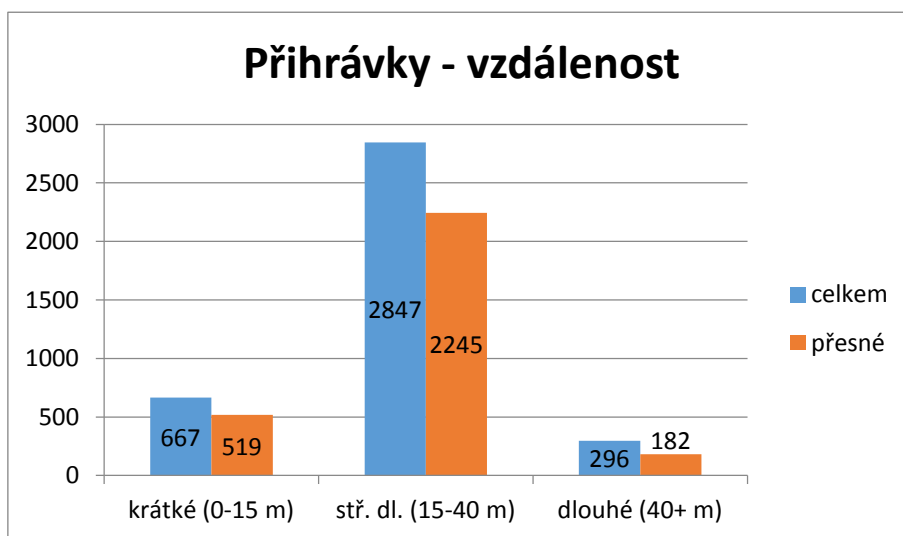
- Během osmi kvalifikačních utkání mělo celkem 2646 přihrávek útočný charakter.
- 1788 přihrávek našlo svého adresáta.
- Hráčky České republiky měly 68% úspěšnost útočných přihrávek.

Tabulka č. 14 - Vzdálenost přihrávek

zápas	FAO:ČR	ČR:NĚM	SLO:ČR	ČR:ISL	NĚM:ČR	ČR:FAO	ČR:SLO	ISL:ČR	průměr
krátké/přesné	112/103	57/39	96/75	86/51	68/44	93/87	87/69	68/51	83/65
střední/přesné	524/408	192/136	488/415	277/192	219/155	454/369	445/388	248/182	356/281
dlouhé/přesné	63/48	20/12	35/17	31/20	25/16	55/30	41/19	26/20	37/23

Zdroj: InStat

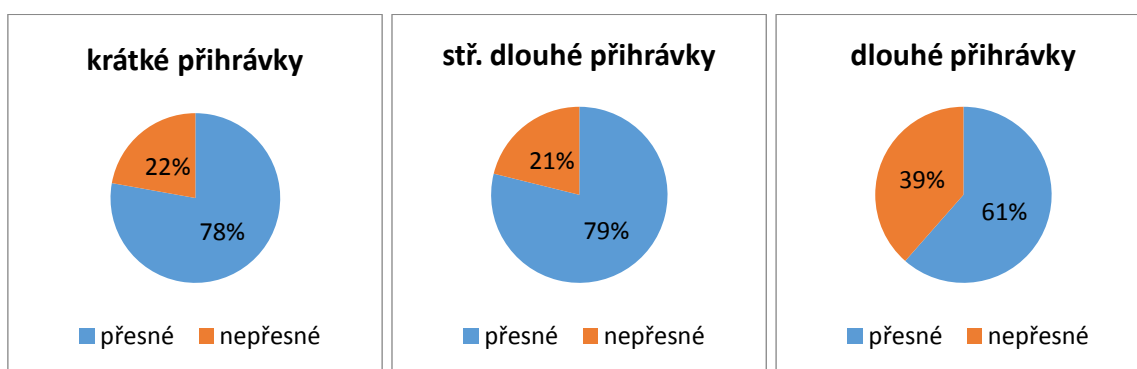
Graf č. 22 - Vzdálenost přihrávek - počet

Zdroj: InStat

- Krátká přihrávka - přihrávka na hráčku ve vzdálenosti 0-15 m.
- Středně dlouhá přihrávka - přihrávka na hráčku ve vzdálenosti 15-40 m.
- Dlouhá přihrávka - přihrávka na hráčku ve vzdálenosti větší, než 40 m.
- Suverénně největší počet přihrávek byl na středně dlouhou vzdálenost.
- V průměru si za jedno utkání české hráčky přesně přihrály 65x na krátkou, 281x na středně dlouhou a 23x na dlouhou vzdálenost.

Graf č. 23 - Vzdálenost přihrávek - úspěšnost

Zdroj: InStat

- Nejpřesnější byly české fotbalistky při zahrávání středně dlouhých přihrávek (79%).
- V případě dlouhých přihrávek docházelo průměrně k 39% chybovosti.
- Přihrávky do 15 metrů zahrávaly hráčky se 78% úspěšností.
- Dle údajů společnosti InStat měla průměrná délka přihrávky českých hráček v rámci osmi kvalifikačních duelů délku 19,8 m.

Tabulka č. 15 - Ztráty a zisky míče

zápas	FAO:ČR	ČR:NĚM	SLO:ČR	ČR:ISL	NĚM:ČR	ČR:FAO	ČR:SLO	ISL:ČR	průměr
ztráty	59	68	70	85	77	54	62	58	67
zisky	98	61	73	76	59	82	75	57	73

Zdroj: InStat

- Ztráta míče - akce hráčky (nepřesná přihrávka, prohraný souboj), která způsobí ukončení kontroly jejího týmu nad míčem (pokud bylo držení míče ukončené faulem soupeřky či střelou na bránu, ztráta se neeviduje).
- Zisk míče - situace, kdy hráčka získá míč pro svůj tým aktivním působením na hráčku soupeře.
- V průměru český tým ztratil míč 67x během jednoho utkání.
- V průměru došlo k zisku míče ve prospěch Češek 73x za zápas.

Tabulka č. 16 - Fauły

zápas	FAO:ČR	ČR:NĚM	SLO:ČR	ČR:ISL	NĚM:ČR	ČR:FAO	ČR:SLO	ISL:ČR	průměr
fauľovaly	6	13	7	7	13	12	12	17	11
byly fauľovány	14	9	12	13	8	11	11	15	12

Zdroj: InStat

- V průměru byl na české fotbalistky proveden nedovolený zákrok 12x za zápas.
- Češky hru nedovoleným způsobem přerušily průměrně 11x za utkání.
- Utkání s největším počtem faulů se odehrálo na Islandu, kde si hráčky ČR počínaly nedovoleně 17x a fotbalistky Islandu 15x.

6.3.2 Řízení rozhovor s hlavním trenérem české fotbalové reprezentace žen

Jakou si myslíte, že měl Váš tým úspěšnost v obranných činnostech (soubojích)? Byly nějaké výrazné rozdíly mezi jednotlivými řadami?

„V první řadě je třeba zmínit, že úspěšnost v jakékoliv herní činnosti je závislá na kvalitě soupeře, celkové fyzické, technické i taktické vyspělosti hráček. Budeme-li se bavit o zápasech v naší kvalifikaci, Faerské ostrovy a Slovinky jsme dle mého názoru v obranných soubojích jednoznačně předčily. Island má fotbal doslova postavený na soubojích, těží ze standardních situací, všechny hráčky mají jisté fyzické předpoklady (jsou větší, robustnější). Do těchto zápasů jsme měli jasný cíl, a to vyrovnat se jim právě v tomto směru, abychom mohli přemýšlet o úspěchu. Zpětně bych řekl, že ta statistika po obou duelech byla opravdu vyrovnaná. Nejnáročnější utkání ve všech směrech byla jednoznačně ta s Německem. Tento tým má ve svých řadách také většinu urostlých hráček, které jsou navíc všechny nadprůměrně kondičně připravené. Zde jsme bohužel více propadaly.“

„Nevidím rozdíl mezi řadami, to spíše mezi jednotlivými hráčkami. Jako tým patříme vzrůstem k těm menším, což je pro nás s těmi vyspělejšími týmy značnou nevýhodou.“

Jak silné byly hráčky vašeho týmu ve vedení míče a obcházení soupeře? Byly v tomto ohledu v jednotlivých řadách nějaké rozdíly?

„Řekl bych, že v těch vítězných duelech jsme byly silnější na míči, hráčky byly schopné přečíslovat obranu soupeře, vytvářely si díky tomu gólové příležitosti. S těmi kvalitnějšími soupeři jsou tyto činnosti samozřejmě složitější, máte na všechno mnohem méně času, dochází k častějším ztrátám. Zde máme dle mého názoru velké rezervy. Rádi bychom, aby se hráčky

nebály ty souboje podstupovat, vzaly na sebe zodpovědnost a zkoušely 1:1, především v té poslední třetině hrací plochy.“

„Zde by rozdíl mezi řadami měly být patrné. Obránkyně musí být obezřetnější, jelikož nějaké troufalé kličkování na vlastní polovině hřiště není úplně žádoucí. V této části hrací plochy chceme hrát rychle a hlavně bezpečně, na jeden až dva doteky. Přesto si myslím, že máme v obranné řadě hráčky, které tyto souboje podstupují rády a často, a to především, když se zapojí do ofenzivy. Útočnice i záložnice by však měly mít těch pokusů o obcházení soupeře mnohem více. Představoval bych si, že budou hráčky odvážnější, protože to je právě to, co nám potom schází v konfrontaci s nejlepšími týmy. Na můj vkus si v těžkých duelech dovolíme pořád málo. V těchto zápasech nestihnáme tolik doplnit útočnou fázi, a závisí jen na odvaze a sebevědomí našich ofenzivních hráček, zda jsou schopny ohrozit branku soupeře.“

Jakou měl Váš tým úspěšnost přihrávek? Byl zde nějaký rozdíl mezi jednotlivými řadami?

„V tomto ohledu si troufnu říct, že zápas od zápasu lépe kombinujeme, dochází k určitému posunu směrem k většímu počtu přihrávek. Je logické, že v zápasech s méně kvalitními soupeři je jich více a i jejich přesnost je větší, ale i v těch náročnějších utkáních jsou hráčky schopné držet tu úspěšnost v dobrých číslech. Řekl bych, že přes tři čtvrtiny přihrávek se podaří zahrát přesně.“

„V zadních řadách je menší riziko ztráty, tam je úspěšnost přihrávek podstatně větší. Čím více jdete do útoku, tím více dochází ke ztrátám, protože tam je od soupeře větší tlak na zisk míče. V těchto situacích rozhoduje hlavně počet nabíhajících spoluhráček a kvalita daného pohybu, přesnost přihrávky a její načasování, přičemž samozřejmě dochází k častější chybovosti.“

Byl Váš tým úspěšný z hlediska střelby? Potřeboval mnoho střeleckých pokusů k dosažení branky? Dostávaly se do střeleckých příležitostí hráčky všech řad?

„Z hlediska úspěšnosti si myslím, že jsme využívaly velké procento našich šancí. Snad každá druhá střela na bránu skončila v síti. Problém byl však v tom, že jsme se do zakončení nedostávaly příliš často. Například se Slovinskem (výhra 4:0), jsme vytěžily gól snad z každé příležitosti. Představoval bych si, aby se především středopolařky mnohem více zapojovaly do této činnosti, aby se více dostávaly do střeleckých pozic.“

„Využití hráček obranné řady při střelbě je minimální, když už se do zakončení dostanou, většinou je to po zahrání standardní situace. Většina zakončení je z kopaček záložnic a útočnic.“

Jaké byly podle Vás silné stránky Vašeho týmu?

„Velký posun nastal určitě po taktické stránce, kdy jsme zlepšily kompaktnost bloku, a byly jsme díky tomu schopny odehrát velice dobré zápasy i s papírově lepšími týmy. Branky jsme bohužel obdržely po individuálních chybách. Jak už jsem řekl, progres nastal i v kombinaci, měly jsme větší klid na balonu, i s lepšími celky si byly hráčky schopny více přihrát.“

Kde jste naopak kvalitou zaostávaly za soupeřem?

„Abychom se vyrovnaly těm top týmům, musely by být hráčky zvyklé odehrávat zápasy ve vyšším tempu, na což je domácí soutěž nepřipraví. Fotbalistky Německa jsou kondičně i technicky o krok před námi, což je ale přirozené, jelikož jsou to všechno profesionálky. Jsou schopné vykonávat ty herní činnosti ve větší rychlosti a navíc přesně, což se v těch vzájemných zápasech jasně projevilo. Ale i s takovými týmy lze hrát, hodně záleží na osobní zodpovědnosti, na plnění taktických pokynů, které si řekneme. Musí se to však všechno sejít, holky musí na hřišti nechat maximum a přidat ještě kousek té osobní odvahy.“

7. Diskuze

Analýzou statistických dat společnosti InStat jsem dospěla k řadě výsledků, které ukázaly, s jakou úspěšností řešily jednotlivé herní činnosti fotbalistky české reprezentace během kvalifikace na mistrovství světa 2019. Z celkového počtu osmi utkání Češky zvítězily čtyřikrát, kdy zvládly domácí i venkovní duel s Faerskými ostrovy a Slovinskem, dvakrát remizovaly s Islandem a dvakrát podlehly favorizovaným Němkám. Nakonec to stačilo pouze na třetí místo ve skupině, ze které na světový šampionát postupoval jenom vítěz, kterým bylo právě Německo.

Češky během všech utkání nastřílely celkem dvacet branek a osm jich obdržely. Na vstřelených gólech se největší měrou podílely hráčky záložní řady, které přispěly jedenácti trefami, útočnice si připsaly osm přesných zásahů a jeden gól přidala také hráčka z obrany. Ke vstřelení těchto dvaceti gólů potřebovaly české fotbalistky vyslat na bránu soupeře pouze čtyřicet tři střel. Statistiku potvrzují také slova hlavního trenéra ženské reprezentace, podle nějž zaznamenaly české hráčky během kvalifikace poměrně vysokou produktivitu. Na škodu jim však byl fakt, že se do zakončení nedostávaly příliš často, zejména v utkáních s Islandem a Německem. Nejčastěji ohrožovaly branku soupeře záložnice, z jejichž kopaček mířilo mezi tři tyče dvacet tři střel. Útočnice vystřelily během osmi utkání celkem padesátkrát, avšak na branku letělo pouze patnáct pokusů. Také hráčky obranné řady se občas dostaly k ohrožení branky. Z celkového počtu dvaceti šesti střel však na branku mířilo pouze pět a jenom jediná překročila brankovou čáru. Nejvyšší úspěšnost střel na branku tedy zaznamenaly hráčky záložní řady.

Další statistikou, kterou jsem sledovala, bylo držení míče českých fotbalistek. Jednoznačně navrch v této činnosti měly během vzájemných utkání s hráčkami Faerských ostrovů a Slovinska. S prvně jmenovanými se na jejich hřišti dostaly dokonce na úroveň 74%. Nejslabší držení míče naopak Češky zaznamenali v domácí konfrontaci s Německem, kdy byly schopny držet míč pouze 32% zápasu. V průměru na zápas měly české hráčky míč v držení 57,5% času. Ze statistik také vyplývá, že průměrná doba, při které byl míč na kopačkách českých fotbalistek, činila dvanáct sekund.

Jednou z nejdůležitějších herních činností jsou ve fotbale osobní souboje. Těch české hráčky během kvalifikace podstoupily celkem 1579, což je v průměru téměř 200 za jedno utkání. V nadpoloviční většině z nich byly úspěšné. Tuto statistiku však zkresluje fakt, že vyhrávaly velkou většinu soubojů v utkáních s papírově slabšími soupeři. S Islandem, a zejména pak s Německem, naopak v osobních soubojích nedominovaly. Z celkového počtu

soubojů, lze 731 z nich řadit do kategorie obranných. Také zde měly Češky nadpoloviční (55%) úspěšnost. Na té se nejvíce podílely hráčky obrany, které ze svých 344 obranných soubojů 213 vyhrály. Záložnice podstoupily těchto soubojů jen o něco méně, avšak ani v polovině případů z nich nevyšly vítězně. Útočnice absolvovaly obranných soubojů logicky nejmenší počet, přesto byla jejich úspěšnost vyšší, než v případě záložní řady. Z 56 jich 31 dokázaly vyhrát. Trenér děvčat viděl situaci z pohledu obranných soubojů obdobně, jako vyšla statisticky. V zápasech s papírově slabšími celky český tým dokázal dominovat, s Islandem byl v tomto ohledu vyrovnaným soupeřem, a v utkání s Němkami bohužel propadal. Důvody, proč měly Češky problém vyrovnat se v soubojích tomuto družstvu, viděl především v tom, že jsou jeho hráčky fyzicky méně vyspělé a kondičně hůře připravené. Zmínil však také, že v rámci jeho celku existují mezi hráčkami individuální rozdíly. Co se týče útočných soubojů, těch české hráčky podstoupily celkem 848 v průběhu celé kvalifikace, tudíž průměrně 106 za jedno utkání. Zde dosáhly 53% úspěšnosti.

Dále jsem měla možnost porovnat úspěšnost vzdušných soubojů a soubojů na zemi. Vzdušných soubojů Češky absolvovaly 520, z nichž uspěly jen v necelé polovině případů (254). Do záporné úspěšnosti je zde dostaly opět statistiky vzešlé z utkání proti Islandu a Německu, kdy ve vzduchu soupeřky jasně převyšovaly české fotbalistky. Za to v soubojích, které se odehrávaly na zemi, dokázaly Češky předčit v domácích zápasech i Němky a Islandanky, tudíž se úspěšnost překlopila ve prospěch českých fotbalistek. Průměrně dosáhla 56%.

Další sledovanou činností bylo odebírání míče, tedy statistika, která vypovídá o tom, kolikrát dokázaly české hráčky aktivně působit vůči soupeřkám tak, aby výsledkem byla ztráta jejich kontroly nad balonem. Během kvalifikace se o to naše fotbalistky pokusily 267x. Ve 163 případech (61%) byly v této činnosti úspěšné.

Herní činností, která mnohdy rozhoduje o úspěchu či neúspěchu celého utkání, je dovednost obcházení soupeře, neboli driblink. Během osmi kvalifikačních utkání došlo ze strany Češek k 280 pokusům o překonání soupeře pomocí driblinku, tedy v průměru 35 těchto pokusů za zápas. Zdárně obejít protihráčku se jim však podařilo pouze v 53% případů. Nejlepší statistiky přitom logicky pochází ze vzájemných střetnutí s Faerskými ostrovy a Slovinskem, naopak vůbec nejhorší z venkovního utkání na Islandu, kde se české fotbalistky do obcházení soupeře téměř nepouštěly. Konkrétně se jednalo o 13 pokusů, z nichž byl pouze jeden úspěšný. Nejčastěji se o driblink pokoušely hráčky záložní řady (průměrně 18x za utkání), přibližně o polovinu méně těchto situací řešily obránkyně a útočnice. Překvapivým výsledkem je fakt, že největší úspěšnost v těchto soubojích měly hráčky obranné řady, které

svoji soupeřku dokázaly pomocí driblinku překonat v 65% případů. Naopak hráčky záložní a útočné řady nedosáhly ani na 50% úspěšnost. Trenér reprezentace doplnil, že na rozdíl od vítězných utkání, kde české hráčky dokázaly využít obcházení soupeře k vytváření šancí, jim chyběl tento aspekt hry v utkáních s prvními dvěma celky konečné tabulky. Dle jeho slov se musí hráčky zejména v ofenzivní fázi hry daleko více pouštět do soubojů 1:1, aby byly schopné ve větší míře ohrožovat branku soupeře. Vidí zde tedy velký prostor pro zlepšení.

Dalším rozhodujícím aspektem hry je přesnost přihrávání. Celkem se během kvalifikace Češky pokusily o 3810 přihrávek, z nichž svého adresáta našlo 2946, tedy 77%. V průměru si během jednoho utkání přihrály přesně 368x. Nejpřesnější v přihrávání byly jednoznačně hráčky obranné řady, které dosáhly na 82% úspěšnost (z 1905 přihrávek daly 1565 adresně). Trenér reprezentace k tomu dodává, že nejvyšší úspěšnost u obránkyň je naprosto logická, jelikož riziko ztráty se zvyšuje při přechodu do ofenzivy, kde narůstá tlak soupeře na míč. Tam počet zkažených přihrávek přirozeně přibývá. Záložnice však také zaznamenaly poměrně dobrou úspěšnost, když z 1460 přihrávek našlo spoluhráčku 1103, tedy o něco více, než 3/4. Útočnice byly v tomto ohledu nejslabší, přesto v 62% přihrály přesně. Celkově byl trenér žen s přihráváním svého týmu poměrně spokojený. Uvedl, že v tomto směru dochází k jistému progresu, který je nejpatrnější proti slabším soupeřům, avšak znatelný také v konfrontaci se silnými soupeři. Díky InStatu jsem měla možnost dále rozlišit přihrávky útočné a neútočné. V neútočných české hráčky téměř nechybovaly (v 99% přihrály přesně). Co se týče útočných, tam se úspěšnost pohybovala na hranici 62%. Nejčastěji a zároveň s největší přesností (79%) si Češky přihrávaly na středně dlouhou vzdálenost (15-40m), na krátkou vzdálenost (do 15m) měly úspěšnost o 1% nižší. O přihrávku delší, než 40 metrů, se pokusily celkem 296x, z čehož adresáta našlo 182 z nich (61% úspěšnost). Podle údajů agentury InStat měřila průměrná přihrávka českého týmu během kvalifikace 19,8 m.

Jednou z posledních sledovaných statistik byly ztráty a zisky míče. V průměru český tým ztratil balon 67x za utkání, naopak 73x jej aktivním působením získal.

Pro úplnost ještě uvádím údaje o faulech. V průměru byl na české fotbalistky proveden nedovolený zákrok 12x za zápas. Češky hru nedovoleným způsobem přerušily průměrně 11x za utkání.

Hypotéza 1: Předpokládám, že průměrná procentuální úspěšnost řešení obranných herních činností jednotlivce je u hráček české fotbalové reprezentace vyšší, než 50%.

První hypotéza byla potvrzena. Z analýzy statistiky společnosti InStat vyplynulo, že hráčky české fotbalové reprezentace byly úspěšné v 55% obranných soubojů, které během kvalifikace podstoupily. Výsledky se shodují i s odpověďmi hlavního trenéra reprezentace, který uvedl, že v obranných soubojích byly hráčky slabší pouze ve vzájemných utkáních s Německem.

Hypotéza 1a): Předpokládám, že průměrná procentuální úspěšnost řešení obranných herních činností u hráček obranné řady je vyšší, než 60%.

I tato hypotéza se potvrdila, jelikož z analýzy společnosti InStat vzešlo, že obránkyně vyhrály 62% obranných soubojů.

Hypotéza 1b): Předpokládám, že průměrná procentuální úspěšnost řešení obranných herních činností u hráček záložní řady je vyšší, než 50%.

V tomto případě hypotéza potvrzena nebyla. Hráčky záložní řady vyhrály pouze 47% obranných soubojů. Nedosáhly tak na předpokládanou poloviční úspěšnost.

Hypotéza 1c): Předpokládám, že průměrná procentuální úspěšnost řešení obranných herních činností u hráček útočné řady je vyšší, než 40%.

Poslední hypotéza týkající se obranných činností jednotlivce byla potvrzena, a to dokonce s dostatečnou rezervou. Hráčky útočné řady podstupovaly obranné souboje s 55% úspěšností.

Hypotéza 2: Předpokládám, že průměrná procentuální úspěšnost vedení míče a obcházení soupeře u hráček české fotbalové reprezentace je minimálně 50%.

Hypotéza byla potvrzena. Překonat soupeřku pomocí driblinku se českým hráčkám podařilo v 53% případů. Dle slov reprezentačního trenéra měla na této statistice největší podíl úspěšnost driblování ve vzájemných utkáních s Faerskými ostrovy a Slovinskem.

Hypotéza 2a): Předpokládám, že průměrná procentuální úspěšnost vedení míče a obcházení soupeře je u hráček obranné řady minimálně 40%.

Tato hypotéza se jednoznačně potvrdila. Hráčky obranné řady měly překvapivě nejvyšší úspěšnost v obcházení soupeřek ze všech řad. Dařilo se jim to v 65% případů.

Hypotéza 2b): Předpokládám, že průměrná procentuální úspěšnost vedení míče a obcházení soupeře je u hráček záložní řady minimálně 50%.

Další hypotéza vztahující se k úspěšnosti vedení míče a obcházení soupeře se nepotvrdila, přestože k jejímu potvrzení scházelo pouhé jedno procento. Hráčky záložní řady byly totiž v této herní činnosti úspěšné pouze ze 49%.

Hypotéza 2c): Předpokládám, že průměrná procentuální úspěšnost vedení míče a obcházení soupeře je u hráček útočné řady minimálně 60%.

Ani tato hypotéza nebyla potvrzena. Hráčky útočné řady byly dokonce v obcházení soupeře nejslabší z celého týmu. Přejít přes soupeřku se jim povedlo pouze ve 47% případů.

Hypotéza 3: Předpokládám, že průměrná procentuální úspěšnost přihrávání (přihrávek) u hráček české fotbalové reprezentace je vyšší, než 70%.

Hypotéza týkající se úspěšnosti přihrávání byla potvrzena. Češky během kvalifikace přihrávaly se 77% úspěšností. Ani v tomto případě nebyla slova hlavního trenéra v rozporu s výsledky statistik, jelikož uvedl, že dle jeho odhadu se hráčky pohybují nad 75% úspěšností. Navíc doplnil, že s největší úspěšností přihrávají hráčky obranné řady, naopak v ofenzivní fázi hry dochází k větší chybovosti, což se potvrdilo v hypotézách 3a), 3b) a 3c).

Hypotéza 3a): Předpokládám, že průměrná procentuální úspěšnost přihrávání (přihrávek) je u hráček obranné řady vyšší, než 80%.

Tato hypotéza se potvrdila, jelikož hráčky obranné řady dokázaly držet úspěšnost přihrávání v průměru na 82%.

Hypotéza 3b): Předpokládám, že průměrná procentuální úspěšnost přihrávání (přihrávek) je u hráček záložní řady vyšší, než 70%.

Také tato hypotéza byla potvrzena. Záložnice dokázaly během kvalifikace přesně přihrát v 76% případů.

Hypotéza 3c): Předpokládám, že průměrná procentuální úspěšnost přihrávání (přihrávek) je u hráček útočné řady vyšší, než 60%.

I poslední hypotéza týkající se přesnosti přihrávání byla potvrzena. Fotbalistky hrající v útoku dosáhly na 62% úspěšnost v této herní činnosti.

Hypotéza 4: Předpokládám, že průměrná úspěšnost střelby na branku u hráček české fotbalové reprezentace je minimálně na úrovni 30%.

Hypotéza týkající se střelby na branku se jednoznačně potvrdila, když byly české hráčky schopny dosáhnout 53% úspěšnosti. Také s těmito výsledky korespondují odpovědi reprezentačního trenéra, jelikož uvedl, že přibližně polovina střel na branku skončila gólem.

Hypotéza 4a): Předpokládám, že průměrná úspěšnost střelby na branku u hráček obranné řady je minimálně na úrovni 20%.

I tato hypotéza byla potvrzena. Obránkyně dosáhly přesně na dvacetiprocentní úspěšnost v této herní činnosti.

Hypotéza 4b): Předpokládám, že průměrná úspěšnost střelby na branku u hráček záložní řady je minimálně na úrovni 30%.

Také záložnice byly ve střelbě na branku úspěšné. Konkrétně dosáhly na úroveň 48%. Hypotéza tudíž byla opět potvrzena.

Hypotéza 4c): Předpokládám, že průměrná úspěšnost střelby na branku u hráček útočné řady je minimálně na úrovni 40%.

I poslední hypotéza byla potvrzena, když hráčky útočné řady střílely na branku s 58% úspěšností.

8. Závěry

Cílem mé diplomové práce bylo zmapovat a porovnat úspěšnost řešení herních činností u hráček české fotbalové reprezentace v kvalifikaci na MS (2019).

1. Jaká je procentuální úspěšnost řešení obranných činností jednotlivce v soubojích hráček české fotbalové reprezentace?

Procentuální úspěšnost řešení obranných činností jednotlivce v soubojích hráček české fotbalové reprezentace je 55%. Hráčky obranné řady byly z českého týmu v této herní činnosti nejzdatnější, jelikož během všech osmi utkání vyhrály 62% obranných soubojů. Naopak ani na polovinu vyhraných soubojů nedosáhly záložnice, které tyto souboje podstupovaly jen se 47% úspěšností. Hráčky útočné řady překvapivě v obranných soubojích tolik nepropadaly, jelikož dokázaly zvítězit v 55% případů.

2. Jaká je procentuální úspěšnost vedení míče a obcházení soupeře u hráček české fotbalové reprezentace?

Procentuální úspěšnost vedení míče a obcházení soupeře je u hráček české fotbalové reprezentace 53%. Nejvyšší úspěšnost v této herní činnosti v rámci celého týmu měly překvapivě hráčky obranné řady, které dokázaly překonat soupeřku pomocí driblinku v 65% případů. Naopak hráčky záložní a útočné řady nebyly schopny vyhrát ani polovinu soubojů 1:1. Záložnice úspěšně překonaly soupeřku ve 49% případů, útočnice pouze ve 47%.

3. Jaká je úspěšnost přihrávání u hráček české fotbalové reprezentace?

Úspěšnost přihrávání je u hráček české fotbalové reprezentace 77%. Nejpřesněji během kvalifikace přihrávaly hráčky obranné řady, které dosáhly na 82% úspěšnost. Záložnice dokázaly přihrávat se 76% úspěšností. Nejméně přesných přihrávek daly hráčky útočné řady, které to však vzhledem ke svému postavení na hřišti měly nejsložitější. Jejich úspěšnost dosáhla úrovně 62%.

4. Jaká je úspěšnost střelby na branku u hráček české fotbalové reprezentace?

Úspěšnost střelby na branku u hráček české fotbalové reprezentace činí 53%. Fotbalistky tedy byly schopny využít více než polovinu střel na branku. Největší úspěšnost v této herní činnosti měly v rámci celého týmu hráčky útočné řady, které dosáhly na 58% úspěšnost, dále pak záložnice, které na branku střílely se 48%

úspěšností. Obránkyně přispěly českému družstvu pouze jedním gólem, ale při jejich nízkém počtu střel na branku to vystačilo na 20% úspěšnost.

Další využití diplomové práce:

Diplomová práce může sloužit jako zpětná vazba pro hráčky i pro trenéry reprezentace České republiky, kteří se připravují na další kvalifikační cyklus. Mohou se díky ní zaměřit na slabší stránky jejich hry a reagovat na ně v rámci tréninkového procesu či v celkové přípravě na příští utkání. Stejně tak mají možnost zjistit silné stránky českých fotbalistek a využít těchto informací ku prospěchu celého družstva v následující sezóně.

9. Seznam použitých informačních zdrojů

Monotématické zdroje

1. BARTOŇOVÁ, Eva. Srovnání sportovní přípravy fotbalistek Sparty a Slávie a její odraz ve výsledcích. Bakalářská práce (2016)
2. BAUER, Gerhard. *Hrajeme fotbal*. 2. přeprac. vyd. České Budějovice: Kopp, 2006. Průvodce sportem. ISBN 80-7232-277-X
3. BESWICK, Bill. *Zaostřeno na fotbal*. Praha: Mladá fronta, 2014. Edice Českého olympijského výboru. ISBN 978-80-204-3162-2.
4. BUZEK, Mario. *Trenér fotbalu "A" UEFA licence: (učební texty pro vzdělávání fotbalových trenérů)*. 1. vyd. Praha: Olympia, 2007. ISBN 978-80-7376-032-8.
5. DRAHOVZALOVÁ, L. Strastiplná cesta žen na fotbalový trávník. *Fotballady*, 2010, roč. 2, č. 4.
6. Fotbalové techniky a dovednosti: ve spolupráci s fotbalovou školou Bobbyho Charltona. Přeložil Petr MAŇAS. Praha: Svojtka & Co., 2004. ISBN 80-7237-784-1.
7. *Góól!*. Přeložil Petr HEJNÝ. Praha: Slovart, 2018. ISBN 978-80-7529-575-0.
8. GIFFORD, Clive. *Fotbal: obrazový průvodce nejkrásnější hrou*. Praha: Svojtka & Co., 2002. ISBN 80-7237-476-1
9. CHLASTÁKOVÁ, Jitka. Monitoring a komparace pohybového zatížení u elitních hráček fotbalu. Diplomová práce (2018)
10. KOLLATH, Erich. *Fotbal: technika a taktika hry: nácvik a herní trénink: metoda tréninku: herní systémy*. 1. vyd. Praha: Grada, 2006. ISBN 80-247-1336-5.
11. LINZ, Lothar. *Úspěšné koučování týmu: sportovně-psychologická příručka pro trenéry*. Přeložil Michal BARDA. Praha: Mladá fronta, 2016. Edice Českého olympijského výboru. ISBN 978-80-204-4042-6.
12. MASOPUST, Josef a Jiří MAGNUSEK. *Fotbal: průvodce nejoblíbenější hrou*. Ostrava: Librex, [2003]. ISBN 80-7228-417-7.
13. PERIČ, Tomáš a Josef DOVALIL. *Sportovní trénink*. 1. vyd. Praha: Grada, 2010. Fitness, síla, kondice. ISBN 978-80-247-2118-7.
14. SYED, Matthew. *Odráz k cestě za úspěchem*. Přeložila Dagmar CHÝLOVÁ. Praha: Dobrovský, 2017. Knihy Omega. ISBN 978-80-7390-476-0.
15. VOTÍK, Jaromír. *Fotbal: trénink budoucích hvězd*. Praha: Grada, 2003. ISBN 80-247-0463-3.

16. VOTÍK, Jaromír. *Fotbal: trénink budoucích hvězd*. Druhé, doplněné vydání. Praha: Grada Publishing, 2016. ISBN 978-80-271-0029-3.
17. VOTÍK, Jaromír. *Trenér Fotbalu „B“ licence*. 1. vyd., Praha: Olympia, 2001. ISBN 80-7033-598
18. ZELENKOVÁ, K. Historie ženského fotbalu aneb boj o rovnoprávnost i ve sportu. *Fotballady*, 2009, roč. 1, č. 4
19. ŽOVINEC, D., ŽOVINEC L. *Produkt ženský fotbal v ČR*. Praha, 2006

Elektronické zdroje

1. FIFA. WOMEN'S FOOTBALL SURVEY [online]. 2014 [cit. 2018-05-07]. Dostupné z: <https://img.fifa.com/image/upload/emtgxvp0ibnebltvi3b.pdf>
2. Češky v kvalifikaci MS proti favorizovanému Německu. *Fotbal.cz* [online]. 25.4.2017 [cit. 2019-03-29]. Dostupné z: <https://zeny.fotbal.cz/cesky-v-kvalifikaci-ms-proti-favorizovanemu-nemecku/a5437>
3. KOŠIK, Petr. *Ženský univerzitní fotbal v USA - 5. část* [online]. 15.6.2016 [cit. 2019-03-06]. Dostupné z: <https://zeny.fotbal.cz/zensky-univerzitni-fotbal-v-usa-5-cast/a3142>
4. Ženy v kvalifikaci ME proti Španělsku. *Fotbal.cz* [online]. 21. 2. 2019 [cit. 2019-03-29]. Dostupné z: <https://zeny.fotbal.cz/zeny-v-kvalifikaci-me-proti-spanelsku/a9671>

10 Seznam obrázků

Obrázek č. 1 – Zápasy ČR - kvalifikace na MS 2019	32
Obrázek č. 2 – Konečná tabulka	33

11 Seznam grafů

Graf č. 1 - Poměr vstřelených a obdržených gólů	37
Graf č. 2 - Vstřelené góly ČR ve vztahu k herním postům	38
Graf č. 3 - Střely na branku - úspěšnost	39
Graf č. 4 - Střely, góly - jednotlivé řady	39
Graf č. 5 - Střely na branku - úspěšnost jednotlivých řad	40
Graf č. 6 - Souboje	41

Graf č. 7 - Souboje obranné	42
Graf č. 8 - Obranné souboje - jednotlivé řady	42
Graf č. 9 - Obranné souboje - úspěšnost jednotlivých řad	43
Graf č. 10 - Souboje útočné	43
Graf č. 11 - Souboje vzdušné	44
Graf č. 12 - Souboje na zemi	45
Graf č. 13 - Odebírání míče	45
Graf č. 14 - Driblink	46
Graf č. 15 - Driblink - jednotlivé řady	47
Graf č. 16 - Driblink - úspěšnost jednotlivých řad	47
Graf č. 17 - Přihrávky	48
Graf č. 18 - Přihrávky - jednotlivé řady	48
Graf č. 19 - Přihrávky - úspěšnost jednotlivých řad	49
Graf č. 20 - Přihrávky - neútočné	50
Graf č. 21 - Přihrávky útočné	50
Graf č. 22 - Vzdálenost přihrávek - počet	51
Graf č. 23 - Vzdálenost přihrávek - úspěšnost	52

12 Seznam tabulek

Tabulka č. 1 - Výsledky utkání	37
Tabulka č. 2 - Střely/na branku	38
Tabulka č. 3 - Držení míče	40
Tabulka č. 4 - Souboje celkem/vyhrané	41
Tabulka č. 5 - Obranné souboje	41
Tabulka č. 6 - Útočné souboje	43
Tabulka č. 7 - Vzdušné souboje	44
Tabulka č. 8 - Souboje na zemi	44
Tabulka č. 9 - Odebírání míče	45
Tabulka č. 10 - Driblink	46
Tabulka č. 11 - Přihrávky	47
Tabulka č. 12 - Přihrávky - neútočné	49
Tabulka č. 13 - Přihrávky útočné	50
Tabulka č. 14 - Vzdálenost přihrávek	51

Tabulka č. 15 - Ztráty a zisky míče.....	52
Tabulka č. 16 - Fauly.....	53